A decorative rectangular border with ornate floral and scrollwork patterns surrounds the text.

KAUFMANN
DÁVID
KÖNYVTÁRA

B. 211-4.

رأفة

מושיע חוסים

להצעיר אברהם יגל יצו
ממונציליצי במשפחת
הגאליקי :

והוה דרוש קטן המולל תרופת
הרבר במ בסוד השלש
עולמות :

עם סדר פטום הקטרת כפי מה שהתקין
המקובל יחיד בדרו כמזר
יהוסף בארזיבטי
זרחה :

נדפס בעיר ויניציאה בבית ז'אן דינאלה
שנת סמ"ז

Con licentia d' Superiori.

שיד אברו כמהרר אברהם פרווינגאלו יבנו
לשבת ומחלל הספר :

• שטרות וברות	• אמרות טהורות
• ונוף מכוכה	• במכת אלסים
• בסדר תקיעות	• בשלם שמועות
• בקיבא וכינס	• תלתא תלתא
• ודרכי פעולות	• רגונו בעלות
• למזן וככה	• וסדרי רפואות
• בקבכ מפולש	• דלא חוט מפולש
• ועליון דאסכא	• בתחתון ותיכון
• לשין כל ועקר	• מכובד ויקר
• ומדש ומכסה	• יסי זה בכל יום

זו יפעתו כשם שמו ינון לפני שמשו

ס"ה לדו' סמפולר כמ"סר אור שרנא ינו כן סנבר סוקס על
כמ"סר שמחה ינו סננו"כי כנודו סיוס
כויכניאס :

במה מדליקין במבואות האפלות

החשוכים מני אור השמש והירח.

הלא בשרנא טבא ובפנס גדול ישים החשך
לאור ונסו הצללים. וכן בכל מקום שיחסר
הטבע בדבר נשתדל להשלים חסרונו על
ידי המלאכה. ובוזה יהיו גדולים מעשי
המלאכה ממעשי הטבע. ועינינו הרואות כי
כל מה שנברא בששת ימי בראשית צריך
עשייה. החרדל והתורמוס צריכין למתק.

החיטין צריכין להטחן. ואף האדם צריך
תקון. שהוא השלם שבכלם מתחת גלגל
הירח כי עיר פרא יולד. ולולי המלאכה
והתושיה לבהמות נרמה. ואם את אלה
אשר ברא אלהים לעשות צריכין תקון. קל
וחומר מעשה ידי אלה טבועים בחסרונו
שצרכים 2 2 3 6

שצריכים תקון ולהתקן את כל ימיהם
עליהם אורה כמך אדוואלופי אשר אחלי
זכנו לפניך שתפלת ענינו מנחתו אל תבזה
ותקבל את ספרי הקטן הזה בארבה ועליו
תופיע מזיו השוגא הכאירה ועוכדת עולם
ועד. והוא תהלתך להאיר פני תפארתך או
ויושע וילך באורך אל הדפוס ויצא מאפילה
ל אורה ובצל כנפיד יחסה. נגד בני אדם
למ' שיע הוסיס תושיע. וימצא הן וחסד
לפניך כפי טוב הלבב מהנותנו ומקריבו לך
הנרצע לעבר עולם לאהבהך.

שאל הכעור תולעת ולא איש משרתך
אכרחם יגל אנו ככמהד חכמים
אלהם מתוכנלינו:

ידוע ^{לכל} חלקים יסודי ^{סמימי} וסכלי וכל דבר
 תהתון מתפעל ומקבל הכח והטעם מהעליון כמו
 שרמזו ז"ל בבר' כ"אין לך כל עשב ועשב מלמטה שאין
 לו מזל ברוקיע מכה אותו ואומר לו גדל מלמ' הידעת
 חקות שמים וגו' ואין ספק שקיימו וקבלו החכמים
 שהטעם שמשפיעים הכוכבים מקבלי' אותו ממניעהם
 כי כל מניע קבה למתנועע ואם כן הם ומניעה כלם
 כאחר מקבלים הכח והטעם ממי שאמר והיה העולם
 אשר לו יאחה המלוכה והגדולה וממנו בלבד רחוק
 לבקם כל מחפורנו אשר בידו לגדל ולחזק לכל היסוד
 יחד כלם ומביץ אל כל מעשיהם וכאשר עלה ברבונם
 הב' בת לברוא חת הפולם קיום עמה אותו תחתיוס'
 פניים ופליטים על פלטה עמודי' יסודי' סמימי
 וסכלי וכל אשר חפץ ה' עשה להטפיע להם ברכה
 מספקת לכל היקום עד היות כל ברוחי מעלה ומטה
 בזונים ומתפעלים הלו מאלוים מתהוים ויס כפדים
 ויס קיימים במיץ ויס קיימים באים והוא מבוחר ג'כ
 לחכמים כי כפי ההתעוררות התחתון כך יספיע
 העליון כי לא יתעורר הכבוד העליון כא' בהתעוררות
 דבר יס לו יחס עמו דמיון ובהמבעות דבר יהיה לו
 ג'כ דמיון ויחס עם פניהם כמו שאמר הכתוב ה' כלך
 על יד ימיך וח'ל ככלך מה כלך אס אתה מטחק לו
 הוא מטחק לך יס אתה בוכה לו הוא בוכה לך כך
 שבה ה' כלך כמו שחת' הוה עמו הוא הוה עמך וספ

ח ג א 3 אחר

אמר הנביא ויהי ביום ההוא והארץ תענה וגו' וכאשר
ראו קדמוני הפלוסופים סדר ההסתלסלות הזה בחרו
להם דרכים שונים להוריד הספיע העליון בגיבית
דעת העליונה ע"י קירוב טבעי הרברים והתחלפות
המורכבים וע"י הקטרות ועיסוני אברים ועשבים וכ"ל
ורומיהם מינים ממינים שונים והביאו מסל הכר
התחתון תכף סדרעך ומעלה עסן כדלק מז העליון
כמו סכתב הרב ז' עזרא בספר העכמי' והם התחילו
מלמטה למעלה בסולם המוצב ארצה זראשו מגיע
השמים ומירי עלותם במעלות הסולם טרם הגיעם
לראשו ורומו השתבשו במה שמראה להם דמיונם
הכוזב גם מוסיפים חטא על פסע הבשר והרם
בפונעם בדרך הנחש עקלתון הסומר את דרך עץ
החיים וקאי אפומא דמערתא ואינו מניח להכנס אלא
תלמיד אצל הרב ובתנאי שהתלמיד יהיה הגון ולביה
בשמעתתיה מרגליתא דלית לה טימיה וקודם שיכנס
יגביה עפר אכזבותיו כמו שעשה ר' בטעת פטירתו
כדאמרינן פרק הנושא ויעיר עליו שמים וארץ שלא
יהנה מהכלי העולם הזה שהם חלק אדם רשע אפילו
כחוט הספירה כמו שהעמיקו חכמי הרזים ובספריהם
שמו העקוב למיסור והורו הדרך הסלולה לגשת אל
האלהים ולהיות מבואר כי כל הנפעלים כפעלים
בסבת הפועלים והפועלים הם בסבת פועלי אחרים
עד שיכלה הדבר לפועל ראשון ראוי לכל חכם לפי
למסקיל

להשכיל וזהו יקר ד
 עקרו וסבתו וסבת
 סבתו עד שתכלה החקירה בסורם אותו דבר כי
 ברעת הסרטים יקל עליו למכא תרופת העכשים
 ולחזק העמורים אם יקרה סיתמוטטו והסב יסיבס
 לאיחנס הראסון וכי יגע בתקונס האמן כי פתח
 פתוח ימכא ולא יעמוד פוס מעיק בפניו עד הניעו
 למקום חפכו ותאות לבו יתנו לו ואם יקרה סיעפה
 כל מה שהיה בכחו לעשות ולא הכליה דרכו ומעט
 הועיל לו הסתדלותו האמן כי לא יזיקנו והואיל ועפה
 מאמזי כחו עד מקום סידו מגעת לא יהיה לו אחרי
 הסתדלותו זה אפס ולא ילכד בפח אשר בו כלכדים
 הפתיים ועמי הארץ אשר בטט נפס באים כרגים
 במורה וכיונה פותה איך לב וכבר הזכיר ההפרס
 הזה קהלת ע"ה באמרו החכס עיניו בראסו וגו' היימ
 מסתכל בדבר בראפיתו ויורע מה יהיה בסופו מדר
 אופניו וסבותיו ואם יקרכו עת ופגע לא יקרב לאהלו
 כל נגע כי ידע להמלט נפשו ככפור מיד יקוס ולכך
 הכה מה טוב ומה נעים לכל אדם לחשוב מחסבו בכל
 דבר ולהביך סבתו וסב סבתו כדי להבי ענה אם יוכל
 למלט נפשו ולזה ראיתי אני הצעיר והקטן אברהם
 יגל יכו בן המנוח כח"רר חנניה ז"לה ממנוכזלובי
 ממספחת הגא'לוקי לחקור מעט ולפכות פה בעט
 סופר על סבה אחת מהטבעה פורעניות המתרגסות
 ובאות לעולם והוא מכת הדבר ב"ח כי יהיה בארץ
 ולחקור על סרסיו כדי להעלות ארוכה ומרפא למחלתו

עלהיות כי שורס כל רבו
עולמות שזכרו ראינו מפר שלסתם כפי קוצר רפתת
עסכלנו לעשות החקירה והדריסה ולדעת ולהודיע מי
ימי המוכן יותר להלכר ברשת זו ואך יוכל האדם
להמלט ממנה בסובה זכות פן תדבקהו הדעה חו
זעל פי הדברים האלה ברפון טובי כנה זבחקות בו
יאמר למלאך הרף ירך וכשמור זה הקדר בדיוסנו זה
כי קדם כדבר בסבה וכרע המסובב בקור טיח הפלם
עולמות שזכרו כד ה טובה עלינו ונתחיל מהארץ
להיותה תחלה התעוררות התחתון המעורר העליון
וממנה כעלה אל השמים ומן השמים אל הכמכחות
העליונות אשר הם שורס לכל הדברים הנפעלי וראיתי
לקרא במס הדרום הזה מושיע חוסיס כי כל
חוסה בה ויפועתו יושע באמצעות הדברים האמרי
בו כי כס יעשה שליחותו ורפא ירפא כסבתן רפות
לרופא להפחת יהי רעוא דמן פתיח יגזרו עלויה
שישמח הוא בשמו ויגל לבי בו וישמחו כל חוסי בו
לעולם ירכו חמץ

פרק א' במהותו
מסובכת מהמולס סתמתו:

ראינו סכאות לנו לפרס תחילה חלוסי המלות
והסמו' סנהבו לקרח בפס חכת פירענות
זאת מהרברד ומכחנו היות מלטה והס מגפסה
ומהות זרברי בלסון רז'ל בתעניות מוחנא והוא סס
כולל מיתת ונפילת עם בפתע פתחוס כמו סחמר
הכתוב ויגוף ה' את העם ויהיו המתים במגפסה והנה
החל סגוף בעס' וזה אס מחמת עון סכר חטא או
דבר סחר' והכלל כי היא מיתה רחופה פתחומית
וטוס רברד לא יראה ומכאן בגופ' כלל כאיש אשר יכנס
באחת הבורות אשר ימים רבים לא ראו אור והאוויה
הוך לא נכנס בהס כי האויר המעופס הגס והעכור
והאוד הפולה מן הארץ במקום האוא יפעפע בו וילך
אל מודסי הנפס וכובסים אותה ויפול מת ארכה' או
כי ילך במקום בר סדיח רע מסכנות קברות או רבר
אחר מעופס סגר סס סמיד ימות בפתע ולא יהיה
מכוס כי איך טוס רבר טבהס תקבר ותחלם נפס האר'
יותר מהרה כמו הרוח הרע והאוד העכו' ובוה יקרא
מגפסה' ומפני זה כסארכ הוזה רבר יסגר בתוך גופו
אל ארס וילך אל הלב וימית אותו בפתע ולא הקרימה
למותו קדחת גס כל חלי וכל מכה ולא גבע יחמר עליו

סמת במגפסה'

משחית הוא סס כולל כל רבר רוחני או גשמי
שהיה פועל הפסחת בין בכעלי חיים
בין בכומח וברומס'

דבר הוא מלשון רכב ~~הוא מלשון רכב~~ ~~הוא מלשון רכב~~ ~~הוא מלשון רכב~~ ~~הוא מלשון רכב~~ ~~הוא מלשון רכב~~
אשר לו הנבע ועי' אותן הדבר מת * והוא פס
כפס המן כי קראו את פמו מן כי לא ירעו מה הוא *
כך קראו פמו רבר כי רבר ראו בנוף המת אס בהמה
אס אים * אחרים פירשו כי רבר מבזרת ותדבר את
כל זרע המלוכה שפי' אברה * ופי' רבר אברון * וסבת
הרבר המסובבת מהעולם התחתון הוא מחמת איר
העולה מן הארץ אשר לו בסבולה תכונה ארסיית והוא
אויב ומתנגד לכחות הנפש החיונית בסבולה נסתרת
ולא יודע למה * כי לא תהיה מפני הד' אכיות * קר *
נחם * לחי * ויבש * אלא מפני איכות נסתר מוליד באויר
בחלק התחתון ממנו טבעו להיות מתהפך כפי חלוף
הזמני * ואז הוא משתנה לטבעו הארסיי ולהיות טבע
דס האר' * חס * ולח * ויש לו חיזה התיחסות עם טבע
האויר * וגם האויר בכל מקום מפעפע בוקע וככנס *
לזה מדבק בו רעתו ונותן איכותו הארסיי אל הדס
ראשון מפני התיחסו' שאמרנו ועל כן פעולת הדס
תתראה תחילה ושאר הנוף איננו יכול * כי הדס הוא
הנפש ומתפשט בכל מקומות הנוף ולהיות כי הטבע
מרחם על הנוף כרחם אב על בני' ורובה בקיומו ואינו
דוכה באברו בהרנישו הארס עולה אל דרכי הלב
עושה כל תאמני כחולדחותו מעליו ולגרשו משם כי
בכל משמ' יבור הלב כי ממנו תוצאות חיים וכך יעשה
בהרנישו שהארס הולך אל האברים הראשיים כגוף
הכבר והמוח וכיוצ' * ואם גדל כח הטבע שיכול לרחו'

הארס

הוא מלשון רכב

הארס ההוא ~~הוא~~ אל מקום רחוק ירחנו
ואם לאו ירחנו אל מקום קרוב • כגון תחת המתנים
מעל לעקרו הידכים פיראז היה מבקש להסליכו אל
הסוקים או אל הרגלים אשר רחוקים המה מהלב
ומהקבר או כי ירחנו תחת אכילי הזרועות כי אז עשה
מה שעליו לעשות להסליכו אל חלקי הזרועות והידים
הרחוקים גם המה מהלב ואל שני המקומות האויבא
על הרוב רופס הרבר אבועות פורח המפחי בפס •
וגם יוכל לבא במקומות אחרים בירך ובכתף כפי
חוזק או חולשת הטבע לרחות הארס ממקומו האכרי
הראשיים כמו שחמרנו ורע כי כפי הכנת האר' לקבל
הארס ההוא בין רב למעט כן ידבק החולי עליו החזק
הוא הרפה • כמו שנתבאר בטבעיות כי יס לרכזים
סבה רחוקה מקרמת וסבה קרובה מגעת והמוכז
לדבר שתספיק לו החלוטה שבסבות • כן אם יהיה איש
אשר בגופו לחות רעות ומותרות ודברים מוכנים
לעיפוט יהיה האיש הזה מוכז שתספיק לו החלוטה
שבסבות וכל מה שהלחות והמותרות ההם יתהפכו
בזמן אחר לחוליים אחרים בזמן האויר המעופט
זה עכור יתהפכו כרבע לחולי זה מפני הסבה הקרוב
מהאויר המגעת ולזה מאד בנקלה ידבק בו • ולהיות
הכני' והילדים רכי הטבע וחלושי' וגם הלחות המותרת
בהם נמכא על הרוב • על כן הם מוכני' ביותר ותספיק
להם החלוטה שבסבות • וכך הבחורים והבתולות
ארמוני הפנים והשעה שלמי הכורס הם מוכני' ביותר
לזם

לזה חפזי שלמות יוסף מוכנת יותר
 למועדי רגל מזולתה כמו שהמראה החדשה המלוטט
 היא יות' מוכנת לקבל כתמידס אם תקתכל בה חמה
 בעת וקתה מזולתה מהמראות היפנות והרעות וכך
 חותם האוכלים למערכים ומתלחים בטנס ממאכלים
 חמים ולחים והמת עלקים באהבי וקרומים על מטות
 הם מוכני ביותר כי כחות גופם יחלפו מרוב התשמים
 או יתלהבו מחמת רוב התאווה לחות הבוף. ומכך
 ההולכים לבקר חולים ויתקרבו אליהם וביותר הם
 החולה עפמה ובשר' או אהוב' בר גלייהו בר מזליהו
 או כי יפב ארס במקום הטיוכפת או המתחמם באם
 העטוי מעבי דקבוצ כי אז גודל כח הפועל מפין ופועל
 במהרה. כל אלו הדברים מכינים האדם לקבל הארס
 ולהיות סבה שכני ידבק הדבר וגם הארס סגוב עליו
 הלחה הדמיות הוא מוכף יותר מזולתו ואחריו בעל
 הליחה הסרכומת ואחריו בעל הלבכה ואחריו בעל
 הסחורה והוא כמות יותר מזולתו. ועץ היות הליחה
 היא קרה ויבשה בלתי מוכף להתלסס וכת הרמב"ן
 אל בפרט' וירא כי הרחות באויר הדבר ובכל החוליים
 הנדבקים מזיק מאד וירביקה וכן המחטבה בהם
 ולכן יסגר האדם המפורע ויפב בדר' וכן נסוכי החי'
 הסוטות ככלכ הסוטה וזולתו כאשר יראו המים וכל
 מראה יחזו בהם דמות המזיק וימותו כמו שאמרו ז"ל
 צפ' בתרא דיומא והזכירוהו חכמי הטבע. ולפך היותם
 אמתו על לוט כטיב מלח בי באתה המכה במחטבתם

*Bile
 arabile
 flemma
 m. lancohi*

באשר

כאמר רחמיה בפתיחת ומלח היודר עליה מן הסמים
ודבקה בה ומכינו לרזל שהיו כזהרים מלהדבק אל
האנשים פים בהם ובגופם החוליים הדבקי וכדי שלא
לחשוב בהם ובחוליים היו כזהרי מלעבור בעכוונתם
ומלאכול מהדברים הנולדים שם כמו שזכרו בפרק
המריר מברור יוחנן הזכירו מזכוכי בעלי ראתן ר"ה
שעורה לא הוה יתיב ביעיקה ר' אלעזר לא הוה עייל
באהליה ר' חמי ור' חסי לא הוו אכלי מביעי דההוא
מבואה וכו'. הפך רואה כמה היו גזורים החכמים
הזו מלהתחבא בעלי ראתן מפני היותו חולי מתדבק
ואעפי' שזכותם עדיף וקורתם משמרתם ומינות
עליהם כרי שלא לסמוך על הגם כי לא בכל שעתא
ושעתא איתרחים כסא ור' יוחנן הוה מכריז הזכירו
מזכוכי בעלי ראתן כי הזכוכים ופיף הסמים יוליכו
החולי המתדבק מאיש אל איש במבהם איש מוכף לכך
ואעפי' שהעוף ההוא לא ימות כמו שנמצא לפעמים
שהכלבי' הוליכו החולי מבית לבית וממקום למקום כי
במרות האדם על אדם אנו ב"ח בלתי מוכף לקבלו והאיש
אנו הב"ח ההוא יתקרב אל המוכף האדם ההוא יעוף
אין ויזיקהו כי מכה מין את מינו ובעור וכדי להביך
דבר זה זכור תזכור מה שאל במדר' תנחומה מעשה
בסתי חסיות שהיו דומות זו לזו ואחת כשואה בעיר
אחת והאחר בעיר אחרת ובקט בעלה של זו להסקות
מים המרים והלכה אחותה שהיתה נקיה תחתי ומפני
שנמצאת טהורה לא עשו לה המים כלום ובחזרתם
לביתם

לביתה אחותה חבקה ונסקה לה ומפני כי טומאתה
 בשוליה בהריחה המים המרים כבתה בטנה ומתה
 לקיים מה שנאמר איך אדם שליט ברוח לכלוא את
 הרוח וגו' והגם כי בדבר המעשה הזה מעשה נסים
 נעשו עם ואיך מזכירי מעשה נסים לראיה מ' מתקרב
 הוא א הטבע והוא משל כאות להביץ איך המוכן לחולי
 המתרבק כנעורת בהריחו אס יוזק ואפי' מאיט אפר
 איך בו נגע ופגע . כי האנשים בזמן ההוא הם כדגים
 במים עכורים מפני הארם הסבוליי שאמרנו היותו
 באויר מפני איזה קטורים חמים ויבסי' יעלו מן הארץ
 ויהוו עם אויר ארסיי . וגליכוס בספרו מהטוריאקה
 לפיסונו פר' י' קרא הדבר חיה ארסיית שלא לבר היא
 הורגת בני אדם אא עגס אוכלת אותם וכולעת' חיים .
 והחיה או הכפעוני הזה מעוסף בין הארץ והשמים
 וזורק הארם והמרה אל בני אדם . וכמו שיכמחו על
 הארץ מפני חלוף מורכבים עשבים ודברים מרים
 ארסיי' פורט פודה ראש ולענה . כן מפני חלוף האירי'
 והקטורים מהם יתהוה באויר הנחש הזורק הארם
 שזכרנו . והמוכן לקבל הארם יספיק לו החלוטה
 שבסבות או המעונג ורך הטבע כמו אותם שבאו
 זכרונם בפרק הזה :

פרק ב בסנת הדבר המסוכנת מהעולם האמצי :
 כבר ביארנו מה שזכרו חכמי הטבע היות לפעמים
 סבה רחוקה מגעת וערויץ לא פירסנו מה
 קיח

היא ונאמר כי ידוע לחכמים כי העולם התחתון
 מתפעל מכוכבי השמים וכסיליהם ולפי תנועתן
 העכמית והיומית יעלו מהארץ האדירים והקייטורים
 למיניה ויקבבו כל הוויה והפסד ולזה לפי שאמרנו בע'
 הקודם כי מפני חלוף הקייטורי העולים מהארץ יתהוה
 הארס ההוא באויר דע כי מן הארץ לא יעלה שום
 דבר אס לא יעלו אותן מחברות השמים ולפי חלוף
 טבעם יעלו מה שיהוו. ולא תחשוב היות טבע הגשמי'
 הנכבדים ההמה כטבע הארץ והדרי עליה וכארבע
 איכוותיה הראשוי' שזכרנו אעפ"י שכנו בהם הכוכבי'
 לסך ארץ השומע והמבין יבין. דרך משל באמרם
 שכוכב פלוני' או מחברת פלוני' הם חמים ויבסי' קרים
 או לחים. רכו באמר' ככה שמשכבי' כן באים או כ"ח
 בארץ או באקלים היושבי' תחת ממטלתם בסגוליו ולא
 מפני היות זה טבעם ועכמס' כי כבר זכר הפילוסוף
 בם' השמים והעולם היות גופי השמים מעכס' חמט
 זך ובהיר איך לו ערך. ודמיון במה שתחת קערורית
 גלגל הירח. ולפי זה כלל זה יהיה בדרך כי
 כסנאמר או כסתמכא בתוב טבע כוכב או מזל או
 מחברת פלו' הם או לח אל תחשוב היות עכמותם ככה
 חמס' משכבי' בנפעלים החמימות והלחות בסגולה
 נקתרת מעיני כל המעיינים כמו שאמרנו. ואחר
 שהורפנוך כלל זה דע שהסבה הנראית רחוק' חמס'
 היא באמת היותה קרובה והמגעת הוא סבת חלוף
 מחברות השמים מבטיהם וכוכביהם. וקודם שיערנו

וזה כפיך דברי כללי' סזכרו חכמי התכונה בספריה'.
 אמרו היות טבע הארבע יסודית סמהם יתהוו הד'
 איכות בשמים גכ' אך על דרך ואופן סזכרכו למעלה'
 והד' איכות אלו סמוס ב'ב מזלות וז' כוכבי הנכונה
 אמרו כי טלה אריה קסת' הם מטבע האם חמי ויבטי'
 תאומים מאזכים דלי' מטבע החויר חס ולח' סרטן
 עקרב דגים' מטבע המים קר ולח' פור בתולה גדי'
 מטבע הארץ קר ויבט' ועל השבעה מסרתי' אמרו
 כי סבתחי קר ויבט' כרק חס ולח' מארים חס ויבט'
 סורף' סחט חס ויבט' נוגה קר ולח' כוכב מתהפך
 לתולדת הכוכב סיהיה עמו' לבנה קרה ולחה' ודרך
 חלוקתם ביסודות הוא בזה האופן' סחט ומארים
 מטבע האם' כרק ונוגה מטבע האוי' סבתחי וכוכב
 מטבע המים' והכוכבי' סבגלגל הסמיני ונס הלכנה
 מטבע הארץ' ועל הלכנה רבים סעבו היותה מטבע
 המים להיותה מוסכת כמו הארץ כל המים העליונים
 רכוני כל ספע הנמכאות העליונות וכבריכה הזאת
 בהיותה מלחה מריקת עליונו הקרובים חליה כל ספע
 הזלת המזלות והכוכבי' באמצעות הספל הסועל חסר'
 הוא למטה ממנה' ורע כי אם ועפר סוכחי' זה חת זה'
 אם וחזיר אוהבי' אם ומים סוכחי' עפר ומים אוהבי'
 עפר ורוח סוכחי' אם ואש אוהבי' ומלבר לו הכללי'
 סאמרכו עוד כתבו כהנה וכהנה בספריה' כנון חלוקה
 המבטים וחלוקה הסכויים כי פעם יהיו דרומיים ופעם
 פסוקיים פעם יעלו פעם ידרו פעם עלוים כגלגלס'

הקטן

הקטן ופעם צבורי פעם חזרי לאחוריה ופעם נכבד
לפניהם כמו שכתוב בחמה הקנה אשר לפי חלוק
התכונות והרבוקים השתדלו כל חכמי הודו וכפדים
למלא קבה לכל מקרי העצה הסוה והנפסד בכלל
זכפרט ועל ענין סבת הדבר אמרו כי בה ותסבתתי
בדבוק עם מזל סתיהו סלכנה בסעת הלכות או
זיהה התחלפות האויר לגרועותא וגם בהיות סבתתי
במזלות האוירי להיותו ממונה על החורבן והסממתן
והחליים ומסנה כדון כל בני חלוק וודוע כי סבת
החוליים הוא הסתמות המזגים על כן בסורו החליים
בהתחלפות האויר כי טס וסלח ככרן חכמי ולעשות
מספט ישר על זה חבתי התכונה בחרו להס לעשות
בורה מיב בתי וס כל בית כותבים טס מזל כפי מקומו
סאו הולך ברקיע אס מזרחי או מערבי כפוס או
דרמי כפי תכונתו הזמית בעת סכנכ הסמש בראס
טלה וכפי המזלו סיראו חותס מוכלתי או בלת מוכלתי
יספטו על כל חרב ודבר ורעב או חוליים אחרים אס
בחדס או בבקמה וכל מין ומין כפי מה סורה המזל
הבלתי מוכלח או המבט המובט מסבתתי או מארס
אשר הס לעלס מוריס על כל דבר רע ויוסף הרות
על סכמאה בהתחבר עמהס ככב אשר יסנה פעולתי
לרע כפי פעולתס ובמכס טלסתס יחד עמל כתבו
טס ברסתס יפול סכוסל המוכן יותר סמתי תחת
ממסלתס ומזלס הבלתי מוכלח סרוי בצער גס
במספט הכללי ואשר יספר לו סחויב לאהוב סוא

מזל 2 2 ח 3

מוכלת מהמזל הזומח בכח המצטט או כוכב
אחר ישיב ויכין המימו הגזרה ויהפכה עליו לטובה
ועל זה נאמר לך עמי בא בדרך וגם חבי כמעט רגע
עד יעבור זעם כי מבואר הוא כי יש נספה בלא מטפט
כאמרם זל פרוק ואלו מגלחין איכא חניט ראזיל בלא
זמניה כי כלל גדול הוא שהגזרה הכללית מתקנת כח
הפרטית וגוברת עליה אמנם הפרטית אינה מתקנת
כח הכללית ואינה גוברת עליה לעולם ולכן איש
שמזלו מוכלת יש לו לירא לכפסו ואל יסעף עליו ללכת
במקום סכנת הגזרה הכללית וינזק לעזרה פן יהיה
גרמא בזקיו לתת המשחית לבא א ביתו לסבב דלתו
נחטת ממזלו המוכלת והמטל בזה לסוס אשר ירוץ
בסווקים כי האדם הכסמר ומכין לכנדרו מעגלו לא
ימעדו קרקוליו והסוס לא ירמסנהו ברגליו אמנם
הבלתי נסמר יקרהו עת ופגע וירמסנהו הסוס כמו
שארזל פר' הכונס כסנתן רעות למשחית לחבל אינו
מבחיץ בין כדויק לרסע ועל זה באה האזהרה
כסעבר ה לגוף את מקרי זאתם לא תבאו איש מפתח
ביתו עד בקר ואזל במדרסו של רסבי פר' ויקהל כיון
דמתכלא נחת לעלמא מאן דלא סגיר גרמיה ואשתכח
קמיה באתגליא אתחייב בכפסיה דאיהו קטיל גרמיה
מכלן מלוט רכתיב המלט על כפסך וגו' ועל כן סומר
פסו ירחק מהם ועו' מחכרת אחרת אמרו הקדמוני
והוא כמו הנחש ככיקי הסלעים והוא בהתחבר
שבתאי ומאדים במזלות אכושיים והכומח בלי מוכלת

אז יסבב כל חולי וכל מכה תמיני דבר ומטחי ומגפת
 כי היא תסבב עלות קיטורים ארסיים מן הארץ אשר
 הם סבת חולאים אלו כמו שבארנו בפר' הקודם' הנך
 דואה כי פעולת הכוכבי' גברה להעלות עשן ולפיר
 אס להבה הסורף בני תבל עי' הנחש עמר לחמו העומ'
 ב' קיע אויר השמים ומי ומי המוכן יותר להלכר בפת
 ובפחת ובני עלייה הנכולים ממנו עי' פטמרו עכמס
 ולא יכיל מחבלא עלוייהו

פרק ג' בסבת הדבר המסובבת מעולם העליון :

אך דבר שפתים אמרו החוזים בככבי' הבקיאים
 בחלוף המחברות והעתים עזה וגבורה
 חסכו היות עמהם חכמי הטבע היודעים בהסתמות
 האויר ובנחש שקלתון אשר כל הנסוך ממנו ומת' אכץ
 לסקר בטחו ויטענו על מסעכת קנה הרכוץ נבהלו
 בהבל באמת סתי הכתות האלה וכי תעלה על רעתם
 שהנחש ממית או נחש מחיה לא כמו שאזל בפר' איץ
 עומריץ דעו בני שאיץ ערור ממית לא החטא ממית
 והסבה העקרית מהדבר היא אותה מספרו זל במסכ'
 פר' חמישי ראבות והיא המסובבת מהעולם העליון
 המונים המונים היומדים עם לעטות רכוז קונס לפלס
 סכר פעולת הפועלים אס רעה אס טובה וזהו אמרם
 דבר בא לעולם על מיתות האמורות בתורה שלא
 כמחרו לבית דין ועל פירות סביעית וכו' ועל עבירות
 אלו וכיוצא בהט יכא הקקף לפרוע פרעות ולפלס

לעומי 2 2 3 3

פי בנותל' כלפסו איס חקר ומתקן בסתר יכפה אף יענחה
 בם כדקתם להכיל נפסם מני פחת החוכמים דלויס
 וחביוני' כמו סכתוב ופדקה תכיל ממות וכמו שדרסו
 זה הספוק זל סוף מסכת טבת ופק דבב שגדול כח
 הדקה לקדוע גזר דין של שבטים סנה' ואפר לא
 ישמע לאחיקת פני כי יעטוף ויתאכזר עליו ועבת עפי
 זבאים בה' מחסהו זעקתו ישמע אל ועוכו יסא במכת
 דברי' דומיא לכורענו דפירות טביעו' כי הפירות ההם
 הם הפקר לעניים ועל ההתעררות הרע הזה התחתון
 העולה למעלה מעונות אלו ודומיהן חכר דולמוסיא
 באה לעולם והורגת טובים ורעים כי אז ידבר אלימו
 באפו ובחרומו יבהלמו כי העולם הזה הוא כסולם
 מוכב ארצה וראשו מגיע השמי' ולפי מעשה התחתוני'
 יבא השפע מן העליונים כמו שזכרו חכמי האמת זל
 וזהו שאמר הכתוב ומבשרי אחזה אלוה כי אף על פי
 טבועו מן התחתונים כלמו מן העליונים וכלמו זה הוא
 הקושר עם אקיו' כמו הפרטרת של ברזל התלויה
 בחויר כי כשתניע החוליא הספלה טנה' תניע גם
 העליונה כי גם את זה לעומת זה עשה האקי וכמאמר
 בר קפר' שמות רבה פר' ל' כי אתה תאיר כרי' א' הק' בה
 בך בידיו וכרי' בידך וכו' אס אתה תאיר כרי' א' כרי' א'
 כרך' והמחברות השמימיות הם כמו הנרזן ביש
 החוכב בו ובירו' ית' לטדרס מפר אותות כרי' וקוסמיס
 יחולל והבוטח בו ושומר מצותיו חקר יסובבנהו מכל
 הגדרים והם כו' לא להזכיר דברי' מפרטי' קודות'

עזרא זל על כיוצא בזה בפרט' תולדות על אמרו כ
יבחק אבינו העני והיה אוהב את עמו כי כיר בפיו
מפני כרכו וכו' . וזכר גם בסוף דבריו כי יש לו סוד
זאין לחפש כי עמקו מחטבות ה' וכו' ומפרטי סורותיו
פי' כי הסוד הוא שאירע לו כהות עיניו מפר מולדו של
עמו מנוהע להם מהיה ככב מארים בביתו של שמש
וכתבא' לאחטבנינו כי כשהמולר כן יורה על האכות
פזר ממון וכהות עיני' וכו' . וחנ' שהיה יבחק אבינו
מסוד לכוכבי' ולמערכות השמים כי גבוה מעל גבוה
סומ' כדיוק וסרו של עולם העיר על זה כמו שאזל בעוף
דיבמו' פסו' זה טר העולם אמ' . כער הייתי גם זקנתי
ולא ראיתי ברזיק נעזב וזרעו מבקט לחס' . זכ' כדיוק
של עולם יבחק אבינו ע"ה שהיה עולה תמימה וזכותו
זכות אביו אב המון ותפארת בניס יעקב אשר פרה
את אברתם שיהיה מוטל חחת פוס מערכת מכבאות
השמים . ומה נמלכו דברי הרמב"ן זל בתשובתו לז'
עזרא כי אין דבריו אלו לא דברי שחוק ומי יתן החרט
יחרוסי' כי ברכת ה' היא תעטיר ולא יוסיף עכב עמה'
והנה ה' ברכו סכ' ויברך אלקי' את יבחק בנו והברכה
היא תוקפת בעומד ובנכנסים וכבוד' . ואיה ברכתו
לפי דברי' עזרא אס אבר הון אביו והעני ומי לא ירע
כי הכריקי' כיבחק אבינו מטודים כל המערכו ועוסי'
בהם כרכון נפסס כאמר' זל סוף טבת על פסו' ויוצא
אותו החוכה אמר לו הק"ה לא"ה כא' מאחטבנינו שלך
עמי דעתך דקאי בדיק במערב אנה מהדרכא ליה

למזרח

למזרח וכו' והכתוב אמר רכוז יראיו יעשה וכת' בידך
 עתותי וכו' ר"ל יכולתך היא בכל כי אתה יצרתו ובידך
 כל העתים עתים לטובה עתים לרעה ובידך להפוך
 ולהחליף רע בטוב וטוב ברע ולזה רמזו ר"ל בבר
 תנאי התנה הקב"ה עם מעשה שמים וארץ על הים
 סיקרע וכו' כי תנאי התנה הקב"ה פמהם סיהמו
 מקטיבים לקול כדק וחסיר לעשות רכוזו וכי יקרה
 עת ופגע מפר חלוק התנועות כגון סירבק שבתאי
 ומאדים וכדק ויחריו יהיו תמים כל כבא הסמים
 להלחם על פיר ועל ארס מדינה או פבט יסחר ממ'
 הכח ביר הדריקים להפוך הקללה לברכה והגזרה
 הרעה לטובה כא ולמר מאנפי כינוה מה כתוב בהם
 עוד חרבעי' וס ונינוה נהפכת וכבר יבא הקכף בסטף
 עובר כלה לעשות ובסובס א' ה' כת' וירא את מעסיה'
 כי סבו מדרכס הרעה וינחם החלקי' על הרעה והסב
 מדרכו הרעה או מי פלא טעס טעס חטא לא יירא
 סירבק בו מאומ' מן הרע כמו ריב"ל ז"ל בפרק המריר
 על אנפי ראתן דמכריו ר' יוחנן הזהירו וכו' כמו שזכרנו
 בפ' הקורס ריב"ל מיכרך בהו ועסיק בתורה את אילת
 אהבים ויעלת חן אס חן מעלה על לומדיה חגוני
 חגנא וכו' מהכתוב אמר רפאות תהי לסורך וסקוי
 לעכמותיך חיזה דבר סהיא רפאות לכל החברי' וסקוי
 לעכמות הוי אומר זו תורה ח"כ חס ברחסו יעסקן
 בתורה וכו' כראמרינן פר' כוכר מצרכים הנך רוחה כי
 הסבה העקרית מהדבר באה מהפולס המתעורר

מצפולות התחוקים וכפי ההתעוררות העולה מן
 הארץ בארץ על העולם האמיתי כבא הסמי' והם
 משפיעי' על הארץ והדרי' עליה ודאה תראה בפרקי'
 הבאים הסדר להטיב אהוד פעולתם מכר טבע כל א'
 מה העולמות וכמו שבתפילת משה הקולות חדלו
 מהבדר והמטר לא נחך ארכה ואפילו הברכה שהיה
 כאויר אמרו אל תלחם ברפיון ויררו על האמורוי בימי
 יהושע כן בסדר פנערוך לפניך תאמר למלאך הרף
 יריך ולא יזיק לך הנחש הזורק המרה דקאי ברפיון
 אבל אתה תקום עליו והכה תכה ויכלת לו ונשמור
 הסדר שהתחלנו בו שתחילה העולם התחוק וואח"כ
 האממעי ואחריו העליון והעקרי ואתה תעשה מן
 העקר עקר כי תעשה הטר בעיני ה'

פרק ד

בסימני הרבד והקדחת הארטיית הנקראת
 פיסטליכנואה ודרך סמכה סיכויג אדם עמנו
 להשמור מהם דרך טבע העולם התחוק :

הסבימו חכמי הטבע והרפואה שאין שום סימן
 מובהק אצלם יהיה כאמין וראוי להסמך
 עליו להכיר בו כאמנה הקדחת הארטיית ולא יהיה
 הדבר בהיין ולאו ורפייה בידוהו כי לפעמי' הסתף של
 החולה יהיה כלול לפי טהלחה הטברת לא תלך אל
 הכבד וגם לפעמים יתראה מעט קדחת לפי שהארס
 לא יהיה בלחות ככחמת ולא יחעפס מבחוק וגם
 לפעמים וראה כאלו הקל הקדחת ממנו לפי שהטבע
 הסתדל

והשתדל לרחותה ממנו וממקום החושים והאברים
 הראשיים ואחר כך בטוב הארס לתת מלחמה אחרת
 כמטעם הראשון לא יוכל הטבע להלחם בו ולהתגבר
 עליו כי כבר נחלם כחו במלחמת הראשונה ויגיע וימות
 וזה דרכם ככל למו לרחות בחולה בתחלה כאלו הולך
 ומתרחק ואחר כך טב ונופל וגדולה הנפילה מאשר
 בתחלה יזכך לפעמים יראה כאלו החולה אינו מרגיש
 בו חולי מאומה וחזק ואמיץ הוא כגבורים ללכת באשר
 יתהלך לכו מהארס הזה אינו מתהפך לחיוב לכל
 האברים כמו שהוא חיוב אל לב ע"כ בימי המעוררי
 לחלו החוליים חין לשים זמן ולהספיק מהטבע יראה
 סימנים מתחלפים כמו טעל זה מבקשים הרופאים
 זאחכ הם עוזרים הדרך דרך בה הטבע בתרופות
 מתחלפות אבל בימים האלו חין לשים כ"כ זמן כי
 הטבע לא יספיק לך והסימנים לא יראו לך האמת
 אבל התחזק ועסה מה שעליך לעשות בעוד בחיים
 חייתך ואל תחמר מחר אעסה כי לא תדע מה ילך יום
 כי מסתמא בזמן שהחיה הארסית הזאת באויר כל
 הלחות המותרות וכל החוליים השייכים לבח באשר
 הזמנים מתהפכים לחלו החוליים הארסיים כמו
 הגופרית בהריחה אש להבה תלהט בה ויסדף מפני
 גודל ההכנה כן מפני הכנת האויר כל דבר שמוטה
 מקו המיזוג באופן טיובל לבח לירי עפוש יתהפך
 לחותו הארס כפי תכונת האויר ולזה ראה תרחק
 בזמן שהדבר בעיר מעט חולאים אחרים והוא בה

וכאשר תראה טירבה חלוף חולאים בעיר טיט בה
 דבר האמן כי הדבר יפסק מעם וסימני הקרחת
 הארסיות הזאת כפי מה שמנו חכמי הרופאים הם לו
 הקרחת תמירי בלי סרור מארסם מתגבור והתכעס
 קוצר הנשימה וכרות החוה מהרה יחלש כח הרפק
 התלשבות רב בכל הגוף כל חבריו וגופו כואבים
 עליו ביותר ובפרט גודל כאב הראש השתבשות
 הרעת הנקרא פירכיטיקו גודל הכתא כתמים מרס
 יראו בו ובגופו במקומות מתחלפים ממנו השתן עב
 ועכור ודומה לשתן הבהמה וכלל זה יהיה בדרך
 שבזמנים הרעים האלו כל הילדים אשר יחלו חולי
 התולעים מעט תקוה בהם כי הם כנעורת בהריחו
 אט וגפרית להבה כי החומר המוליד תולעים הוא
 המוכן ביותר אל הקרחת הארסיות וסימני הדבר
 מלכד סימני האויר המעופט העכור והארסיי הם
 כשירבו הבעלי חיים המתהווים מן העפוש ובפרט
 רבוי התולעים רבוי חלאים מוארולי ופירסי וסטורולי
 וקרחות תמרויות עם אדמימות עינים השתבשות רעת
 החולים וגם כשרבוי החולאים הם במקומות הנפש
 החיונית ובגבולותיה ודע כי כשיהיה האויר המעופט
 והעכיר זמן רב במקום אי'עפס ויטיל הארס במעינות
 ובבורות ובכחלים ובפירות האילן ועכ' טוב לפתות
 כל המים מבוסלות ולכנן בהם גחלת של מתכת ברזל
 ונחשת קלל עד שיגיע לכרוף ועם המים האלה יתזבז
 סיין כי הויץ העשני והגרול הוא רע ומר ואיך ראש
 לקחות

לטחות יין עד שיתן לתוכו מים והיין יהיה זך ונקי
 מכל סיב ולבץ וטוב ולא יהיה מתוק. וכל שאר הפירות
 והדברים טוב כי תבטלם ותתקנם ותסיר מתוכם
 חלאתם עד שיהיו בריאי וטובים וטעמם נוטה כמעט
 להיות מלוחים וחמוצי. וכל סכך כשהדבר מתחיל
 אחרי דעמי וזמנו הדריס בלב ימים כי אז מוסרי ארץ
 בתרופפו וטוב מאד לאכול פירות שבהדי מהעטבי
 הכומחים בנקיקי הסלעים ובמקומות רזים בארץ
 הנבב לא דשני ורעננים והפירות היו ריחני וטובי.
 אל ירור אלא בדירות כאות ורחבות ויהיו הבתי כקיים
 ואויריים וטוב כי תעמנם בריח טוב ומה נעים אם
 יהיו מעוטרים בזוירים כאיס ופתוחי שמעמחים לבד
 של אדם. ומה טוב אם יהיה קירות הבתים מכוסות
 בטפס ורקמה חור כרפס ועודות. בזמן הרבר כנס
 דגלך כאמרס זל פר' הכונס רבר בעיר כנס דגליך וא
 תרבה רעי וחברי ואל תבלה למקום מים הרעי ולא
 למקומות שהאוויר עס הוא מחודר ודק ביותר אם כל
 זמין הורגלת בכוח שאכן גם לפי שזמו שהנוה הרע
 בודק כך הנוה היפה בודק. כמו שאזל בפר בתרא
 דכתבו אמנם ברח לך למקו' שהאוויר עס ממוחזג ונוטה
 לטבעך ויפה לך ומתדמ' בכד מה לאותו האוי' מהמקו'
 סיכאת מעם ואל ישנה ארס מפני מחלוקת טבעיו
 ולחמתיו כי סנוי האוויר מן הקפה אל הקפה הוא סבת
 הרבה חלאי קשים ורעים. אל תאכל הרבה וא תישן
 הרבה ולא תאכל מאכלים חמים ביותר ופתחי כנות

הרבה כי במהרה מרבית האדם וכן לא ילכט אדם
בגדים שמחממים גופו ביותר וכן סמוך לחם בוערה
מאופה אל יאכל מלח רב כי הוא פורק ומלהב אל
יאכל הרבה זנגביל ופלפל ובכל הפמים המחממים
בעבם או במקרה אלא אך במשפט אל יקה תרופות
חזקות וחמות ביותר אל יאכל עטבים סטבעס חס
ביותר ולא שום דבר ממיני הקטני כגון הפול הספיר
והסעועית ופול הלכץ אלא מעט כשמת וריוו ופארו
ויערב בהם מעט הומץ או מי הבוקר וכן אל יאכל
הלפת והקישואי הכרוב והתרובתור התררים והשום
למי טטבעו מואסו כי השום הוא סס חזק ולא כל בר
כט יוכל לקבלו והגם כי ספרו אל בפר המרובה
בטבחן וחממה דברים נאמרו בו לא נתנו דבריהם
לשיעורים לכל אדם ובכל זמן ובכל מקום ובכל
הזהר מכל הרברים החמים ביותר ומהדברים העושי
עפוש ומותרות ובכל עת יהיו בני מעיק רפי ובגדיך
לבנים ושמן הטוב והיה טוב מראשך ומגופך אל יחסר
ומאוס ברע ובחור בטוב ואל תאכל דגילא קטנים ולא
גדולים אלא מעט מהגדלים בכחלים הזכים ובמים
העוברים על פלעי ואבני והזהר מכל הרברי הלחים
ביותר שהם קרובים לעפוש והרברים החמוכים וכן
האתרוג וכל הדברים הנעשים ממנו ותפוחים רכפי
הם טובים ובאנשי שים להם קוצר הנשימה או חולשת
האסטומכה ראוי למתק אותם עם צוק ארו טוב
לאכול קפריסאי מתוקנים עם תרביכים ובמים ועכבה

פאסה ויין מצוטל * וגם הבצל המצוטל המתוקן בזה
 האופן ועם חומץ אינו מזיק * לחמץ יהיה מצוטל וטוב
 ויפה וקל ומועיל לשים בו מעט מלח * ולחם הכוסמת
 אינו מזיק ואל תאכל מהלחם יותר מסובעך כי קשה
 המלוי הבא מהפת ומעט לחם לבד אכוס יסער * אל
 יאכל בשר בהמה גסה אלא עגל חלב ותרכובול סתם
 וברבורים וטלה וגדי עזים ויאכל פחות מן המורגל
 ולא יאכל אלא דברים טובים * וסכפסו מתאוה להם *
 ולעולם תהיה אכילתך כאכילה של תורה שאכילה
 מרובה מסתיה כראמריכ פ'קדמבילה * א תענה בכוס
 כפסך וקודם כאתך ממקום מסכבך בבקר תרחץ
 פניך ויריך בחומץ * עם מי ורדים או יין מצוטל לבן *
 וטוב לקחת אחת או שתים מהכילולי שהיו כוהנים
 הקדמונים והם עשויים בזה האופן * כרכוס ומירה א'
 אונקיה מכל אחד אלנוי' ב' אונקיות * וטוב לרחוץ היטב
 האלנוי' בחיץ ורדים * ויעץ היות הפילולי האלו חמים
 ומעט פותחים אף לקחת מהם כי אם ב' פעמי' בסבוע
 ואחר או שתים בכל פעם כשיעור ביכוכי * ובסוף
 הימים טוב לקחת עשב הסיגס עם אגוזים ותאנים
 יבסי' עם מעט מלח כשיעור א' תאנה יבסה וחכי אגוז
 ועטר עלי פיגס * וב' גרעיני מלח בכל פעם * ואל תרבה
 סיחה עם האשה כי בהרבות סיחה עמה תתעורר
 התאוה וכזבובי מות יבאים וביע * וזכור תזכור אדרס
 אל פק דתעניות שאסור לארס לשמש מטתו כשהעולם
 פרוי בצער * ויאות לך כשתקום ממטתך בבקת

סתלך

שתלך מעט ותטטוח אברייך הסטטוחות ישר / ותעשה
 החפיה במסרק שבזה תוכיח מהראש הקיטורים
 העולים אליו מהאסטומכא / ותלבס בגדים נקיים
 ותערה בכלים נאים לפי טבהם ישמת חוש ההרגש
 מהראות ושורייני רעינא בלבא תלו / ואחכ תנקת
 סניך בקליפת חילנות מרים ועפכים חמים חריפים
 שתועלתם גרול טינקת הסנים והפה ויתך הליחה
 הלבנה שתחת הלשון טקבלה בלילה עלי מסבב תכוכה
 רעה ארסיית סהרי הורגת העקרב / ובזה יזדכך
 הרבור ויוליד התאווה אל המחכל / ולאנשים שאינם
 יכולים לקבל טום תרופה לא מהפילולי הכוזל מרבה
 אחר הכת מה טוב שבבקר קודם כאתם מדלתי ביתם
 החוכה יאכלו מעט פת שיהיה מבוסל היטב עם מעט
 מזער מלח וכבר ירעת כמה הרבו רזל בפרק החובל
 ובפרק המקבל / לספר בשבח פת של שחרית / וטוב
 שבבקר תחמם האויר טסביכך ובחדר מטככך באט
 שתעשה מטריגי הגפנים או מעצים ריחניים כגון
 ייכפרי ול'אורו וכיוכא / ואל תכא מביתך אלא בעת
 שכבר זרת השמש וקבל האויר מחמימותו וכל האידים
 הקרים טעלנו מן הארץ בלילה חלפו הלכו להם / ואם
 הוא יום לח ומפונן טוב כי תכבר ושב בביתך וטם
 תעשה המועה עד שתהיה קרוב להזיע / וכה תעשה
 יום יום אחר שלקחת הפילולי או פת לחם עשה תכועה
 בבית או בסדה / וכרי סלא יקרמך פסוק עלה מות
 בחלוניו ראוילך להכית חלונות ביתך סגורות עד
 שתרח

סתראה האויר הלח והעכור מהלילה סנזרכך ונתחמם
 מאורו של שמש וכה תעטה מדי יום ביום עד יעבור
 זעם וזהו המכה הטוב והישר שתשמור לנהוג בו
 בזמן הרבר להכיל ולהגן דרך טבע העולם התחתון
 וכאשר נתבאר לך סבת הרבר המשובבת מזה
 העולם התחתון הוא מפני ב' דברים א' א' עפ"י האויר
 ב' הלחות המותרות בגוף אשר הם מוכנות לקבל
 בזמנים אחרים חלאים אחרים כשתדע לתקן השני
 דברים אלו במה שרברנו בפרק בי' תבין את אשר
 לענין ולא תשכן באהליך עולה

פרק ה במנהגינהונו בו דרך טבע העולם האמיתי

חבמי התכונה אשר העמיקו בה ברורות הראשונים
 קיימו וקבלו הרעת הזה היינו שהככים הם
 פועלים כנו והם מנהיגים אותנו כמו שכתבנו בפרק
 ב' ולפי חלוף המחברות יהיה פנוי ההויה וההפסד
 גם החכמו להוריד טעם ורוחניותם על כבאות מטת
 ע' דברים מתחסיס לטבע הכוכב והמחברת שהיו
 רוכים להוריד הרוחניות ההוא עליהם וראו שאין
 ביכלתם לעשות זה כי אס ע' הקרבנות והקטרות
 בזמנים ידועים אכלס ובזמן שהכוכב ההוא בבית
 הכלחתו ואין מבטרע מביט אותו ובזמן שהוא באמצע
 השמים כקי מכל רבר רע ואז היו מכנים לו הקטרות
 אשר יאותו לו והמקטיר לבוש בגדו מנוזן חלקו ועומד
 וכידו

וצידו מחתה אשר בה הקטרה העשויה במתכנתה ואיך
 מסך מבדיל בינו ובין השמים כדי שענן הקטרת יגיע
 עד הכוכב בחצי השמים לפי שהקוים יוכלו ממנו
 בהיותו בהיותו האופף ומגיעים עד נקודת הארץ ולא
 וחתכם אוד כוכב אחר ובעת עלות עשן הקטרת עד
 הכוכב לפי התיחסות הכוכב לזה הקטרת המתקרבת
 באופן זה לטבעו ירד לו ומצטמק לעצמו ובעת שירד
 הספל בעליון יתחייב להרדק העליון בטפל וכח
 רוחניות הכוכב ההוא מתרדק פי' איתה ההקטרת
 באיש ההוא ומוריד לו טעם כפי כחו וטבעו וזו היתה
 חכמת אברהם אבינו ע"ה שבה הוכיח וכח כל חכמי
 קדם והודיע לבני העולם שמעשה הכוכבים והקטרות
 אשר חשבום הקדמונים הבל המה מעשה תעתועים
 ובעת שקורתם יאבדו ובראה להם גם אהבתם גם
 שנחתם וחלוקה ההתנגדות שבכבא מרום ואיך קטרת
 מכוכב אחר אינו כאחר אמר הפכילי ומתנגד לו וזהו
 טרמונו ז"ל בכ"פ ל"ח בעוברא דההיא איתתא דאמת
 טעינא בידה פינס דכולת ח"ל הא לך קרב קודמיהון
 קס נסיב בוקלוקא בידה ותבריהון לכלהון פקוליא
 ויהב בוקלוקא בידה דרבה דהוה ביניהון כיון דאתא
 אביה אמר ליה מה אבר לון כרין אמר ליה אתא איתתא
 וכו' קריבת לקודמיהון הוה דין אמר אמר אכיל קדמאי
 דרין אמר אמר אכיל קדמאי קס הדין רבה דהוה
 ביניהון כסוב בוקלוקא ותבריון וכו' וזה כי הוא ז"ל
 אמר לחביו ולכל החכמים שברורו מה לכם תדכאו וכו'

צמילין והרי הפסולים האלו ע"י עבודתם והקטרתם
 המתנגדת הם מסבירים והורסים זה את זה כמו אם
 יהיה קורכם ביד השליט בטעתו מהו מסבר כל חבירי
 כי כסזה קס מתחתיות ארץ ועולה עד רום השמי' זה
 יורר לנגדו לתהי רבה כמכא שלכל כטב עבודת חברו
 זרה לו ומתנגדת לטבעו וזה היכחה נמורה שאין שום
 אחר מהם שליט ונרול בחברו ולזה חז"ל פר' ד' מיתות
 והביאו הרמ"בם פ"ג הלכות ע"א עבודות הרבה קבעו
 עובדי חליל לכל כלם ופלא ולכל כורה וכורה ועבודה
 זו איכה כעבודת חברתה כגון פעור עבודתו סיפצו'
 ארס עכמו לו ומרקולים מעבודתו שיזרוק לו אבנים
 והרבה עבודות כגון חלו תקנו לשאר הכלמים לפי'
 הפוער עכמו למרקולים או מזרק אבן לפעור פטור
 עד סיעבור אותו דרך עבודתו סכ' איכה יעברו הגוים
 החלה את אלקיהם ואעשה כן גם אני ומפני זה הענין
 בריכוס ב"ר לירע דרכי העבודות שאין סקלי' וכו' ולזה
 חז"ל בפ"ק דע"א ע"א דא"א ארבע מאה ערקי הוה כי
 בורך היה לו לבאר ולהביא מופת לבטל כל עבודה
 ועבוד' במה שמתנגד אליה וע"כ היחה הלפתא רבתו
 לע"א רידיה וארוכה מדרך מרה כי במקום טראנו
 להאריך כדי לבטל הרעות הזרות והככריות ולעקוב
 טרנס מן הארץ איכו רטאי לקכר חיס אטר רוח בנ
 ונחמן לחלקיו כא"א ע"ה הנך רואה כי הורדת טפע
 הכוכבי מלמעלה למטה הסכימו הקדמונים היות ע"א
 הקטרו' אטר על ידיהן ידבת העליון בתחתון וישיש

ג ח 3 2 עליו

עליו מריחניותו וכבר כתבאלך היות המחברו' הרעו'
 המסבבו הרבר רובם ככלם מרבוקי שבתאי ומארו'
 אשר מבואר לקדמונים כי רוב הפסבים והמחכבים
 שהם מוכר הרכבתם ממים לחוט וכעפו של ארס הקת
 בהם הם אהובים ומתיחסים לככבים ההם מוכר
 סגולתם וטבעם והם תחת ממטלתם וכן הדברים
 המטונפי' והמעלים דיח רע שמעפס האויר ומערבבו
 כרום וולות לבני אדם הנה הנס מיוחדים וכבחרים
 להקטרות המכוונות לככבים ההם בהיות האיכות
 הרע המתחדש באויר מסגולתם וטבעם כמשך עי'
 דבוקים יחד או בהיותם במזלות אנוסי' ואוירי' וטמה
 מהוים הכחם והפיטון אשר ברוח ספתיו ימית בארס
 פעליו חת הבריות ועל כן להעלות ארוכה ומרפא
 לחלוק האויר המסובב מהם ראוי להמציא סמך רקח
 מדברים מתנגדים לטבעם וכחם ואם ידעת שהם
 מתאווים לדברים שחוריים ומטונפי' ומעלים ריח רע
 אף חתה יותר מהמה בני הזהר לזכך האויר בחדר
 מסכבך ובביתך בדברים ריחניים מור ואהלנות עם
 כל ראשי בשמים המעלים ריח טוב ומסירי' כל איכות
 רע שבאויר ואז כל הנשמה תהלליה חיזה דבר שהכפס
 בהנה ממנו הוי אומר זה הריח כמו שחלל בכרכות
 ותלבש בגדים נקיים ונאים משי ורקמה חור כרפס
 שמרחיבים לבו של אדם ובזה יתנגד לטבע האיכות
 הרע המושפע על האויר מהכוכבי' הרעים וזו היא
 טבת פקוטה ומפורקמת חכונות למה עכץ הקטרות

עובר המנפח כמו שארז"ל בפר' במה מדליקין טרוז זה
 מסרו מלאך המות למרעה שהקטר עובר את המנפ' -
 כי בעלות עצמו המבוסס עטוי כהלכתו מתוקן כפי
 מתכונתו מזכך האויר והורג הכחש עלי כור ועל שחל
 ופתן תדרין תרמוס כסיר ותכין עם היות עקר הסוד
 הזה וסגולתו זכות המכות והכונה הראוי שמפעפעת
 בזקעת ועולה עד למעלה לשמים ועומרת לפניו ית'
 להיות כחת רוח לפניו שאמר וכעסה רכוכו ואיכה זזה
 משם עד שתתמלא רחמי ומשגיע על ידה שפע ברכה
 ותהלה ולא יוסף עכב עמה ועוב' המנפ' כדכתי' ויתן
 את הקטר ויכפר על העם ומפי החכם הכולל כמ'הרר
 יהודה מוסקאטו יכו שמעתי כי כשנפקח עיניכו על
 מעשה הקטרת ונראה כל הסמים טבו אחר לאחד
 נראה שכלם הם יפים ומסוגלים דרך טבע לעבור את
 הדבר ואת המסחית כי על ידם יזכך האויר והאוכל
 מהם במשפט יסיר הלחות הרעות מהתגבר בגופו
 ואבריו וכל הסמים שבקטרת כבר שמוס הקדמונים
 בעסונים המסוגלים על הדבר והפלא ופלא ממה
 שזכרו בפק' דכריתות והלא מי רגלים יפיץ לה וגם
 חכמי הטבע אמרו כי טוב ומועיל לתת מימי רגלים
 מנער קטן יפה תאד ובריא לשתות בבקר להגן
 מעיפוט האויר וגם הפילולי שזכרו למעלה הם
 בסמי הקטרת וגם אומרים ואם נתן בה רבם פסלה
 גם הם אמרו שאכול רבם הרבות לח טוב יעץ שהיא
 חמה ופותחת כמו שזכרנו ועוד אמר החכם הנו' כי

שמה מעיר עליה כי נקראת פיטום הקטרת על שם
שהיא באמת פיטומא קורריאלה לגוף ולכפס ונברך
אקינו שמתנה כזו נתן לעמו וברוך שמו לעולם אבי רבי

פרק ר בדרך שיכור לו האדם להכניל שהדבר דרך טנף
שעולם העליון

אחר שהתבאר לנו בפר' ג' שהסבה העליונה
מהרבר היא אותה שזכרו רז"ל רבה בא
לעולם מפני מיתות ב"ד ועל פירות סביעית וכו' גם
רז"ל בפר' במה מרליקין בעון פיכוי הדין ועונת הדין
וקלקול הדין וביטול תורה חרב ובזת רבה ודבר
זכורת באה ובני אדם אוכלין ואינם שבעים וכו' יקל
בעיניו למכא תרופ' ולהעלו' ארוכ' ורפא ירפא כל מיני
דבר ומשחית וכרות אחרות המתרגמו' ובאות לעולם
וזה לכום לעזרה למקוה ישרא' ה' מה מקוה מטהר את
הטמאים אף הקבה מטהר את ישראל כראמרו' בפר'
זה אף בזאת שיתפוררו לעוב אחר מכל טומאותם
ומן החמץ אשר בכפיהם כי מתנת טובה שהית בבית
בכזיו ותטובה שמה מסרה לפוסעים ולחטאים והכרות
עליהם עובו בני טובים וכאמר תשב אנוס עד רכא
ואזל עד דכרוכ' של כפס כי לעולם יהיו פרומות לקבל
טבים וכבר זכרו רז"ל רדכי התשובה ואין פה מקום
להאריך וכמו ונמרו והבטיחו לפוסעי' שלעולם שפרי
תשובה שתוחים ויש כח בתשוב' ומעשים טובי' לקרוע
גזרין על שבעים שנה כמו שזכרו רז"ל בפרק במה

מרליקין

מרליקים מי פנטה למות וכו' יבא ארס לסוק יהי דומה
 בעיניו כמי שהעלוהו לגדרו לירוק סכל העולה לגדרו
 לירוק חס יפ לו פרקליטים גדולים ככול ואם לאו אינו
 ככול ואלו הם פרקליטי של ארס תשובה ומעשי טובים
 וכו' ופס אמרו לעולם יבקם ארס רחמים שלא יחלה
 מאם יחלה אומרים לו הבא זכות והפטור וכו' ועל כן
 הדרך היסדה והמגדל עז להככל מכל פנפ רע הוא
 התשובה ומעשי טובים ות' כנגד כלם אשר בהם יסגב
 ויסמר כדיתק ולא ימערו קרסוליו ולכפן מי האים החפץ
 החיים כדיתק לו שיסוב אה על הכלל ועל הפרט ולעצוב
 עונות סבירו ולנקות עצמו מבית ומחוץ מכל סמץ
 ונדכוד עבירה כי אעפי שאמרנו שהסבה שעליה בא
 הדבר היא על עבירו שזכרנו ממ מי אים בירו עבירו
 אחרות בין חמורות בין קלות מכופן הוא ליפול כי
 הא דאמרינן בפר' במה מרליקין אמר מר עוקב דעניא
 חנרא ועידי רהטן אבב חוט'ר מילי ואבי דרי חטבונא
 כך בטעת הסכנה הורע המזל וזכרים עונותיו של
 ארס וכפרעים תמנו בין מן החמורות בין מן הקלות
 כמו שזכרו ר"ל בכיפא בזה בפר' הקומץ רבה כך בין
 תפלה לתפלה עבירה היא בירו וחוזר עליה מעורפי
 המלחמה ראה חסו ר"ל לעבירה כזאת לסוב אחור
 מעורכו המלחמה כמו שאמרנו בפר' מסוח מלחמה מי
 האים הירא ר' וסי הנלילי אומר הירא מעבירות סבירו
 וכו' כי גברי מברקי בסעה פעוברי על הנטר וכפיץ
 גמר כי כאמר ימכא בח מקום לגבות חובו גובה חטו

והוא

2

3

ב

ג

ד

והוא ע"ר טאמרו חכמי הטבע שזכרנו בפר' א' כי האדם
 אשר בגופו לחות רעות ומותרות הוא המוכן ביותר
 לקבל האדם מפני גדול הכנת האויר כן מפני הכנת
 המלאך הבא לגבות מטרי חבות כל החיוב אם מעט
 ואם הרבה גובה ממנו ופ"כ העצה היעוצ' הוא לרחוץ
 ארכולטהר עכמו מכל עבירות שבירו ויעשה תשובה
 בלב ובנפש ומאד ויתחנן אלקיו ובכוס ובטק וברמעה
 יבקש סליחה על כל עונותיו כי ברית כרותה ששערי
 רמעה לא נכעלו כדאמרי' בפר' א' עומדי וכפר הזה
 ואם ישא הטוא' איך יכער אדם עכמו בתשוב' עסרברי
 הכומות וכעקתס וכבר אמרו בפרקי הקורמי' שכ"ד
 לעמו' ש"ח וטוב לב ולהסיר ממנו כל הדברי' המולידו'
 עכבוץ והתפעלות ואיך כער גדול מזה כי עוכו יגיד
 ירחב על הטחיתו' אף אתה תטיב אמרו' לטוא' ותאמר
 לו אם יחלה אדם ויכבר חולו עליו מפני מלאווי לחות
 רעות והרופאים יבקשו לתן לו סקאמוניאה אם דבר
 אחר קשה ומר להדיק גופו ולהסי' מעליו חוליו האחור
 יסוגו ולא יתנו לו אף כי ירעו שהתרופה ההיא תגרום
 בער והתפעלו לחולה הלח מפני התקוה שרשאו' תהי
 לטורו ולכל בטרו מרפא' לחי וסו' חל הכער ההוא כי
 ידעו כי אם יהמו רחמיהם עליו ולא יתנו ההרקה
 שהיא לו יהיו סבה שיכבר חוליו עליו ולא יוכלו לעשו'
 לו מאומה ועל זה באמר ורחמי רטעי' אכזרי' כן מזה
 המטל תוכל להביץ כי אעפ' שיכער אדם עכמו כההיא
 שעתח לו תהיה באחרית יורה ושמחה ויתהפך יגנו

לגילה ואבלי לזט בחסכו אפילו שבער בהיותו ברפס
 וטיט העונות וכמורה למעלה ועכשו טב אל ה'
 וירחמנו וכאב את בן ירבהו ושמחתו זאת תהיה שמח'
 דבקה בסלמות המעלה והיא שמחה שחין חחרי' תונה
 כי באמתם לא יתערבו הכחית הנופיות וזהו שחזל
 יפה טעה אחת של תשובה ומעשים טובים בעה"ז מכל
 חיי העה"ב מפני כי העולם הבא הוא מקום הסכר
 והתגמול ומי שטרח בע"ט יאכל בשבת ומסרי מי
 סכה עלה ונסתלם בזה העולם כי שכ פרי מעטיו יאכל'
 חמך אם לא תעלה בזה העולם חין אחר המות שלמו'
 ואין כח בידו לעלות במעלות עור שכ ולפי ימה טעה
 אחת בתשוב' ומעשים טובי' שבאות טעה יוסיף אומץ
 ושלמות ומעיה מכל חיי העה"ב שחייגם לא לתת לאיש
 כמעטו וכחמר' זל פר' היה קורא' עולם הבא חין בו
 לא חכילה ולא שתייה אלא כדריקים יוסכים ועטרותיהם
 בראשיהם וכגני מזיו הסכים כי כל ה' עטרת תפארת
 סהטיב בחייו היא מטלת שראטנו ומקבל תגמולו עליה
 שנהנה בה מהזוהר העליון ומטיב עין בעין ממה
 שהטיב בחייו בכח מרחות הכובאות - וכתב הרב ר'
 מאירן גבאי בספ מרחות חלקים חלק העבודה פר'
 כ"ב כי תחמת טובה על שני פני' ה' לאמר על הכזה'
 מהחטא והטעם כי טבע האדם לחטא והנה נזהר ולא
 חטא הנה טב מטבעו וחין תשובה כזו ועוד יש בידו
 תורה ומעשים טובים שהם הדרך להטלים מה טבא
 להטלימו והפן הב' תאמר על הסב מחטאו כמטמעה

ועכ' אתה האים אם בעל נפש אתה אל תחוש
 למעט הצער שתטיג בתחלה בטובך א' אקך כי תהיה
 ראשיתך מזער ובאחריתך תטנה הסמחה מאד
 והמלט ככבי מיר וכצפור תהרסת פרס אותה הסטן
 הוא יכר הרע הוא מלאך המות ושוב אל אלהיך ופרוש
 אליו כפיר ועצוב הסרץ שבירך וטבול במי התשובה כי
 תהפך לאים אחר ויחזור בסרך כבסר נער קטן שלא
 קטא וחבק התורה שהיא אילת אהבים ויעלת חן
 ובאהבתה תטנה תמיד כי היא תטמח את כפסך
 כדכתיב פקודי ה' יסרי ממחילי לב' ובזכותה תהיה
 אהוב למעלה ונחמד למטה ותוכל לבטל כל צזירות
 קסות כמה דפתח ד' שמעון ואמר כמה הוא חילא
 תקיפא דאזריתא וכמה הוא עלאה על כלא כל מאן
 דאשתרל באריות לא רחיל מעילחי ומתת יולא רחיל
 ממרעין ביסין דעלמא וכו' והנה מה טוב כי תטפל
 לבמול חסד לכל אדם ועם המתו' וזכרת אמר' אל בפר
 סדר תענות בסודא הוה דברתא בטכבותיה דרב
 לא הוה מפוס הוה גברא דקא מטייל מרא וחילא לבי
 קבורה וכו' הנה הודעתך דרכי אמת הדרכתך
 במעגלינוסר כדי שלא יכר בעריך ולא ימוטו הבליך
 והלך לפניך כרקך כי בזאת תזכה סה' יסלח מלאכז
 ועמך לסמרך בטככך ובקומך שמענה ואתה דע לך

זמן ג' חסד וחסד וחסד וחסד וחסד וחסד וחסד וחסד
 חסד וחסד וחסד וחסד וחסד וחסד וחסד וחסד וחסד
 חסד וחסד וחסד וחסד וחסד וחסד וחסד וחסד וחסד

פרק ז ברפואות מיוחדו על הדבר מטעם הפולס התחתון
 ואש החכמים האחרונים הרמבם זל בפתיחתו
 לפי המסנה כתב כי התנא האקי התחיל
 במה ברכות לפי פעטה כמו פעוטה הדופא הבקי
 פסירכה לשמור הבריאות מהבריא על תכונתו טעמו
 עליה יקדים תחלה תקון המזונות בראש רפואותיו
 ועכ הקדים התנא במס ברכות שהיא תקון הברכות
 והמברך יתברך בחלקי אמן לחמו ומימיו עכ. גם
 אפקרט קדמון הדופאי בכללים התחיל במזון החולל
 ובררך הנהגתם ואחכ בסומני פרטיהם ותרופותיה
 כן אכחנו כדי לבאת בעקבות הראשונים ולהיות זכר
 לריות דרכנו הסדר הזה בדרוסנו הקטן הזה
 שתחלה סמנו הפכה ועפ השלמה עלמות מהדב כר
 לבחיל המקובב והודענוך הדרך לשמור הבריאו
 ועכשו ראינו להביא בפרטות חיזה דברים וסגולות
 מיוחדות לשמור הבריאות וגם להפיבו לאיתנו אס חו
 יתמוטט ובעוד העוז האמתי פי לא יפול לא יטל כי ה
 יתמוך ודונסמור הסר שהתחלנו בראש הררוט בעה
 חנפי הטבע והרפואה הסכימו יחד וספרו בטבת
 הטריאקה באמר כי מתקרבת במחר מהר
 ל הטבע והנפש החיונית ומתיחסת ליה בסגולה וכמו
 טבין הכסס החיוני והאוויר הארסי והמעופט בסגולה
 ים התנגרות מופלב כן בין הטריאקה והנפש חיונית
 בסגולה ים התקרבו עכוס ועכ כל הטבעי הסכימו
 יחד טריאקה וטעמה מועיל ואמרו כי לפחות כל אדם
 יאכל

ואכל ממנה ב' פעמים בסבוע כשיעור זית קטן בכל
פעם * והנפש היפה תחלכה ואכילי הרעת סגפסס
תקוץ בם ואינם יכולים לאכול ממנה על כפיהם ישאנה
וישימו ממנה על מקום רפרוף הרפקה ועל הלב ויריחו
את ריחה ומה טוב כי תשרה מפט ממנה בחומץ חזק
ער שיתערבו יחד סניהם ואחר כך תטבול בה האספוג
חרט יבלע האספוג את החומץ והוא המריקת *
ולעולם ישא אדם ב' דו אותו האספוג ויריחו בו בכל עת
והאוכלה כריך שיאכלכה לפחות ט' שעות אחר האוכל
וקודם האוכל כמו ו' שעות ובשאר הימים שבין הסבוע
מלבד הפילולי שכתבנו וכן אותו העירוב מהתאנים
יבשים והאנוזים והרוטח שזכרנו גם אשר תועלת זה
העירוב הוא גדול הערך והמעלה וטוב כי תאחז בו
וממנו אל תנח יריך כי במציאה מבאן אותו הקרמוכי
והיה אכלס לסוד * עוד סדרו פילולי עשוי בזה האופן
ביטוניק חכי אונק' פינפיכילי חכי אונקי * קמיררוס
א' אונקיה * מירה מבחרת חכי אונקיה אלואי פטיקו
אונק' וחכי כרכוס חכי אונקיה * בולו ארמיכ או מזרחי
וטוב חכי אונקיה ערב הכל יחד והריקס קודם ער
סיהיו מהורקיס דקיס לעפר ועשה מהם פילולי ומהם
תקח א' או שתים בכל יום * ועליך לתת ריוח בין
הדבקים ולשים הפרט בין הימים מדבר אחר בנתיים
בגוף מעירוב התאנים הנז' או מהטוריאק וכיוצא בזה *
כל המאכלים שתאכל טוב שתשים עליהם מעט מחלו
הרברים מנזכיר שחוקים שרת לעפר מעורבים יחד

וקטימס

וחסימים על כל דבר שחטים ראשון לתוך עיך בבקר
 ובערב והטיעור יהיה מעט לפי ראות עיניך ואלו הם
 טחנולי ארומים חצי חוכקיה ^{Cinnamon} קנמון בפסג' דראמי
 וחצי כרכום חצי דראמי ויחבר האכילה טוב לאכול
 זרע גר לבן מתוקן עם מעט בוקארו ובערב קודם
 הכילתך כמו פעם או יותר טוב לקח מזה המורכב
 והיינו בוקארו דוקאטור חוכקיות זרע גר וקנמון
 ואלמג' מ' מהודקים הדק היטב מכל א' מהם א' דראם
 טחנולי ארומים וכרכום מכל א' חצי דראמה מעורבני
 הכל יחד עם בוקארו הכו' ועסה כל מאמצי כחך
 סיהיו מעיך דפי כמו שזכרנו לך בפר' ד' והכפל לחזק
 ואלו האכסים הדמיים תועיל ההזקה במאד מאד
 לסמס בבריאות אס לא יהיה להם איזה פלסול
 תמידים שהטבע דורך בו לרחות מותרות הרס וכך אל
 האכסים בעלי בשר וארומים כאדרת סער וחזקים
 והאוכלים למערכי דברים הכותני מחיה רבה לחברי'
 טוב ההזקה לפחות כל ג' חרסים וחל ירבו להוכיח
 דם בכל פעם א' כמו ו' או ז' חוכק אף חס יקיצ בזמני
 מחוזנים והלבנה מוכלחת ורעכי הרס היך יתעורר
 בזריחת השמש והקוליריקו בחצי היום והסיחרוני
 בטקיעת השמש והלבניי בחכות הלילה ועל כן יט
 שחטב סכריך להקיצ כפי חלוק העתי ובזמן תגבורת
 כל א' מהם כפי חלוק טבעי האכסים והחולמי' ואמהו
 כי כל החוליים הם גוברי בחרס על זה הסדר בחרב
 עתות ימי חיון היינו בילדות ובשחרות ובזמן
 העמידה

העמידה • ובזקנה • ולעולם כשתקיו דם טוב ציוס •
 סקודם ההקזה לקחת איזה תרופ' משלמלת אם דרך
 פה של מעלה או דרך פה של מטה • ועד כאן אמרנו
 לשמור הכריאות • ובזמן ש'ו יבא קדחת הזרע עד
 שלא עשה מרובתו הארס שלא לנהוג לא בחלב הנוף
 ולא מבחוץ בעור הכסר דברים הפותחים בעטויפותם
 חלקי החזה יען כי עושים הדרך לארס ללכת אל הלב
 ולא כחות הנפש לפאת חושה • אמנם מיר כהוג ברברי
 המקררים במעט ומיבטי הרבה כדי שלא יבא העפוס
 וההתלהבות ועוד כי דברים א' מחזקי הלב ועופרים
 הדרכי ההולכים אליו והארס אינו יכול כ' לרוץ סמה •
 ויותר תדיר ממנהגך תן מזון לאברייך ועזור תעזור
 אותם בדברים קלים וטובים ומתנגדים לארס ויהיו
 לעולם מעט חמוכים וטוב כי תערב בכל מאכלך
 מהדברי קור'דיל' ובלו ארמיניאו מזרחי וכל מאכלך
 יהיו שלוק וחמוץ עם מיץ האתרוג גם כל פריו קרם
 הלולי הוא • ותכף שתרגיש שבא הקדחת טוב למסוא
 על הלב ועל מקום רפרוף הדפקים וכפות הידיים
 והרגלים מטוריאק' או סמץ עקרבים ספדר עשייתו
 הוא בזה האופן • קח סמץ זית זך יטן מחמשים טנס •
 לפחות כמו ח' אונקיו' ובטל בתובו כמו חמפי עקרבי
 עד טילכו לתחתית הכלי שבו מתבטלים • וטוב פי
 תעטמו בזמן הקיץ • ורע כי הוא מסוגל נגד הארס
 ומזה תמטח על המקומות הנזכרים גם על כל מקום
 שיתראה היות פס כמו פכע'או חבורה או כל כג'ע' •

ואם

העמוד

ואם האסטומכ' אינה ריקה ממאכל טוב להקיא ועשה
 כל מאמכו כחך על זה כגון שתעזור הקיאה עם מים
 חמים וחומץ או סמץ או כיתמים הכבעות יריך בפיר
 ובבית הכליעה עד מקום טירך מגעת עד שתקיא
 נמיה אח' פים ההרקה שלא כדרכה אחריו עשויה
 מהדברי הכהונים ועליוהם תוסוף ריחטיכה או קטיחה
 או סירופו רובאטו סולוטיוו כמו ב' איוב' ומעט מלח
 וסמץ ויאולאטו ותכף טעשת פעולתה תשי'ח' פיטימה
 קוררוחלה על הלב' ועוד טוב לתת על האסטומכא
 הרברים הרוחניים והמטמחי' את הנפש והם נחת רוח
 אל הלב ועוזרי' כמו כגון אטיכ'ו ומינטה ומליסה ורוס
 יבסיס' וקליפת האחרון עבי אלמוגים וסנדולי
 וברופלי וקנה בוסס וכיוכא בזה' וגם תחת אכילי
 הזרועות תשים זה התערובת פרחי קאמומילה ופרחי
 ההרס אגוז כיפריפו וסנדולי ובטלס יחד במים וסרה
 במי אותו הבטול אספוג או בגר פטקן או דבר אחר
 ושים תחת אכיליך ויהיו מעט חמים או פוטרס' ואם
 הנגע המתראה לא יהיה בסוקי' מן האדכובה ולמטה
 פים ד' וינטוס' ב' מהם סכיב למקום הישיבה' וב'
 למעלה ממכו' ותכף אחר שהסירותם מעליך עשה
 ההקזה' ואם לא יתראה הנגע עשה ההקזה בצד
 הימין ואם יראה הנגע עשה ההקז' באותו הכר מהנגע
 פרי שלא יכנס הארס בכל הגוף אח' אם נראה הנגע
 בראס או בזקן עשה ההקז' בורידו הראס סמוך לגודל
 היר מהכר שבו הנגע' וכסיר את הנגע תקיז דם

הרבה מהחולה כפי שיוכל לסבול טבעו ומזגו גם לפי
זיכור ועכירות הדם הנוכח תוסף או תמעט. ובחכמי
החלופים ב' חונק' יספיקו לך. ואל תקיזו בהיות לו
הטחפת הקרה אף המתן מעט עד סיתחמם. ואם
תרחה מהרפק הולך ומתחלט ואינו עומד במכבו אל
תקיזו כלל. וטוב למשוך על הכבד ועל הכליו בשמן
סנדוליכו. וכל ג' חוד' שעות תן לחולה דברים לאכול
ויהיה מעורב בהם מעט טוריאק' וברברים הקורדילא
שזכרנו ויש שנותנים לחולה הטוריאק' עם מעט חומץ
ויפה עושי'. ויש שתכף טעשו האפיקטיוזין אם יכטרך
וההרקה שלא כדרכה והמשיחות הכז' כותנים הדבריו
קורדילאלי ועושים הפיטימה אל הלב. ואחר טעמו
פעולתם עושים ההקזה ובמקום שאף להקיז דם
כותנים התרופה אבל קודם נותנים הדברים קורדילא
ועושים הפיטימ' אל הלב. ואחר טעמו פעולתם עושים
ההקזה אם היא מן הכורך כאמור. ואתמתין התעכלו'
הלחה לתת התרופה וגם אתמתין היום הטוב מחבירו
כי לא תרע מהילריום ולא תרע אם זמן יספיקך כי
חוליים או הם בלתי מוגבלים מפני כח רתיחת הארס.
וגם הזהר מלתת לו לפתות כרי לעורר הקיח דברי
אחר אלא החומץ והמים חמים או הסמן שחמרנו.
והסמר מלתת לו הדברים המקיחים בכח עכוס מפני
פני דברים. הא' כי הקיח הבלתי מוגבל הוא פותח
דרכי החזה. והארס מפעפע אל הלב. והב' כי הדבריו
המקיחים מלכד מה שחמרנו טעושים הבשמים במעט

יש להם תכונה ארסית וד' לו לטבע להלחם באויב א'
 ולה להוסיף עליו הרזה על הזמחה וואחר ההקחה
 והפיטימה קודם ההקזה כריך להניח החולה מעט כדי
 סכחותיו ויכלו להתחזק וגם לעשות לו ההרקס טלח
 כדרכה כמו שזכרנו והתרופה היותר מועילה לפי דעת
 קצת מחכמי הרפואה היא הטריפיר פירסיקה לפחות
 חצי חונקי מעורבת עם ב' דראס קונפיק כיונים חמיק
 ובמקו פחין הטריפיר הנז' קח דיהסיכה ותחת החמיק
 הנז' במקום פחינו מכני קח ריחמ'נה וסירופ' רוכחטו
 וכמרה הנז' ועליך להוסיף על הפיעור הנז' כפי כח
 וחוזק טבע החולה ודע כי חס הקדחת היא בלחות
 דקות וחמות החולה יקרה לו כמח גדול והתלהבות
 רב בגרון והלפזן שחור וכאב גדול בראס וגם לפעמי
 יכח מדעיו ואס היא בלחות גסות הקדחת יתרחק
 חלוט והמקרי הנז' הם יותר חלוטים ואס היא בלחות
 הרקות טוב במאד מאד התרופה הנזכרת ואס היא
 בלחות גסות טוב הטריפירה פירסיקה הנז' ותערב
 בתוכה מעט הנחריקו וגם פילולי הנריגהטיווי חס
 חס לבדס חו עם פילולי מפומיטירנו וסירופו
 רוכחטו סולוטיוו טובי' ולרכי הטבע והחלוטים תן
 דיאקטוליקוז' חונק' דיאפיניקוז' ב' דראס עם
 הנחריקו כמו חצי חונקי ברוחב וגם הפילולי שהזכרנו
 למעלה חס כנגד הדבר טוב' לכל לחה גוברת ומחם תן
 לחולה ח' דראס וחצי חו יותר כפי ראות עיניך ודע
 כי הנחריקו מוכטח וטוב הוא מקובל בכל לחה

גוברת

בנבחרת והוא מתכבד לארס. והתרופה הרבה היא
 טובה מהפילולי והליטוריו חמיק הוא טוב במאר
 מאר כנז. ואחר התרופה ביום שאחריתן הטריאה
 א' דראס מעורבת במי ורדים ג' אונקיות ומעט חומץ
 רוסאטו. ואל תירא מחמימות הטריאה כי במעט
 הכמות הנז' עם המים הנז' אינה יכולה להזיק לשום
 ארס וכבר ידעת כמה סכנות כל החכמים כגד כל
 הארסים ואין סגולתה זאת מרד איכות הדברי' טבה
 חלף מרד סגולה נסתרת ומתת לקים. והמעולה שלא
 תהיה לא חדשה פחות מר' סכום ולא יטנה יותר על
 יב סכום. הכס לך דרך תרופת החולה והדברי' שמהר
 תמהר לעשותם ואעפי' שמתוך הדברי' ספתכמו תוכל
 להכין מזונם והרברים הטובים והרעים לו. מ' כד
 שיהיה לפניך שלחן ערוך עוד כזכירם וכערבם לפניך
 הט אונק' ושמע' דע כי ג' חליני' ואביכינה אמרו שהמזון
 צריך שיהיה מעט ותדיר ומרברי' קלים מבוסלים עם
 דברים חמוצי' ועם חזרת ולטובה ורמוכי' ומיץ אחרוני'
 ולימוני וכארכי ומאריני וכיוכא בזה. ומזונם יהיה
 עופו' וביכה בת יומה מתרנגולת שהיא הקלה שבבני'
 ודברים רכים. ובחולי זה אמרו שצריך לתת יותר
 מזון לחולה ממה שצריך לתת לשאר החולים כי מלאני'
 קורידים ממזון הוא מתכבד לאידים הארסי' מהאויז'
 ומהלחות לפעפע והיין יהיה טוב ולבן וריחני ומתז'
 במים מזהב רותח ככטנן בהם או לפחות תחת הזהב
 קבא ברזל ומאותו הפרזלח סיכרוה. הנקרא חכיארני'.

וזהו שהחולה לא יסגף עמו בזמא אמל' תדיר ירחץ
 פיו וברוכו במים הנז' מעורב בתוכס מעט חומץ והגס
 כי לרוות במאנו יסתה מעט מהס לא יזיקו לו ויחמי
 המחקר היו נותנים לסתות לחולה זרע קאדרו סנטו
 דק לעפר מעורב בייז טוב וחי יעץ כי בחקרים מכאן
 היותו מובהק נבר' ארם הכמהין פונגי בלעז' ודע כי
 כל הדברי' מעבי' בסמים כגון קנה וקמחז' ובארופילס
 וכרכום וכיוצא בהס הם טובים לתת מהס לחולה אף
 במספט כי הגס סלפי חמימותס איכס טובים לקרחת
 להקיר הארם מן הלב הם מעוליס' והבולו ארמיכיו
 מזרחי והטירה סוילאטה הם טובים ומעוליס לכל
 הארסיים' לא סלזה החולי הבולו ארמיכיו טוב ממכס
 ולסאר הארסיים היא טובה ממכו אף כי הערב בתוכס
 מעט בולו ארמיכיו וגרעיכיו הזינפרי עם חומץ חזק
 מזונ לפי הסדר סדר גחל'ינו כי תכף עובר דרכי
 החזה באופן שהארם אינו עובר אל הלב ובני מעיס
 ועי' הקיח הטבע מקיחו מבחון ויעיל בין
 קודם סיסתה הארם בין אחר ססתה אותו אמכס תקף
 ומיר האמת כי ועיל יותר קודם סתייתו' ודע כי כל
 חמי הרפוא' הסכימו כי בין לבריא לעמוד בבריאותו
 בין לחולה להבריא אותו מעולה על כל הרפואו' הבולו
 ארמיכיו מזרחי דק לעפר מעורב בייז לבן טוב וריחני
 וסעיד ג' איכס כי בימיו זה לבדו בכחו העכוס הבריא
 בעת הדבר חוליס אין מספר' והעמיד בבריאותס כל
 האכסס שהרגילו בו' וכדי סתהיה מכיר את הבולו

ארמיכו מזרחי המובחר דע כי כריך מיהיה ארמרי
 ומעט כרכומי ורך ויפה והטירה סיללאת' היא גם כן
 ארמרימת וחמוכית ויבסה ומעט מתרבתקת ואינה
 מתרבתקת אל הידים ורע כי לפעמים יבא הרבר
 ובתחלתו ירוקק החולה דם ובהיה סעתא אינו טוב
 הבולו ארמיכו ולא החומץ ולא סוס דבר סעזכר
 אררבה עזור תעזור הטבע ברברים סמרחבים החום
 כדי סהחולה יוכל לרוקק כל הדם הארסי והחולה
 מזה החולי איך ראוי סימץ הרב ובפרט בתחלת החולי
 כי הוא מזיק ביותר ורי לו סימץ בין היום והלילה כמו
 ה' און' סעות למרבה ורע כי סרע הזירוארוואה היא
 טובה במאר מאר בין לבריא בין לחולה סימאנה עליו
 גם יאכל ממנה כמו חני זית קטן בכל יום על הכוס
 להחלימו ולהחיותו וחרר סהחולה בתוכו כריך מיהיה
 רחב ואוירי אך לא באופן סיניע לחולה וסמוך למטתו
 והיו כטויים לעולם סדיכים טבולים בחומץ מעורב
 בטריאק' כמו סזכרנו וסמוך לו ועל מטתו והיו סרחים
 וסופנים ודברים ריחכים סהם משמחים לבו סל חולה
 ובמקום סתירא מסיבוס הרעת סים תסים על מכחו
 סעוב אורבר אחר סרוי כמו וררים וחומץ וררי ואס
 לא תירא מתכומה הוסף מעט כרד אס לא יקוץ החולה
 בריוחו וכל סס סעות החלף סמלותיו וסדיכו ועסכס
 במה סזכיר בפר סכא בעהו ורע כי אס לא תעסס
 זה מלבוסיו גם סדיכו ומטתו ואויר חדרו ומיתו אותנו
 מפני תכובת הארס סבהס ויפעפעו בו והס יהיו סבה
 למותו

למותו וואיס או אמה כי יהיה בהם כנגע קודם בא אלע
הקרחת דע כי סימץ לו מפני כי טבעו הוא חזק טרחה
הארס מהאברים הראשיים הנכבדים והקדחת היא
מקרית לו מחמת הנגע אשר נקראנה אבעבוע ואתה
דע לך כי יום מהם מארבעה סוגים האחת הסחורה
והיא היותר רעה שבכלם וסמיה אליה הירוקה
וסליסית הכרכומית ורביעית האדומה וכל עוד
ש תחזק גוון האדמימות ויטה אל הסחורות היא יותר
רעה ולפעמים יבא כתיץ כפח והוא רע ומר מכלם כי
יורה שהארס הוא ברבוי והלך אל הלב ואל האברים
הראשיים ונסתמח א קצה גבולס וזה הנפח יורה עליו
וררך תרופת אבעבועות היא קרובה אחת אל אחת
וכריך לבטל תחלה הבועא ברברים מבטלים הלימה
כגון תאנים יבסי וחטה לעוסה וכיוצא בזה וסמעתני
כי הבכל לבץ ופיח ככטץ וסמץ זית סלוקים יחד הם
טובים ומסוגלי לזה לסים על הבועא ול תכפה זמן רב
לבטל הלימה כי טהייה פוסלת ולית דין בטם ולאתיכל
לעמוד אלא מהר מעטיך וכיון טטהה הבכל הנזכר
על המורסה כמו חבי יום או יותר תחחוק המורסה
סתי וערב כרי סיוכל הארס לכאת החוכה לה וסים
עליה חמאה ועלה כרוב או שאור עם כרכוס וחלב
אטה ואפי יראה לך שהארס יבא ממנה גם כל דבר
דע טהייה בה הזהר לכפטך אל תסגור המורסא כל כך
מארה כי היא מסוכנת עד ארבעים יום ועל כן טוב
להניחה פתוחה עד זה הזמן או יותר עם סמיר הסדר

מכל הדברים הנז' למעלה : וגם ט"ב למסוח סביב
 המורסא בסמך ורד וחומץ ורד ומי ורדים ומכל מסמר
 בכור לבך חתה ההולך לרפא חולים או לבקר אוהם או
 לעשות ברכיה' פי בקור חולים או בקרא חסד של חמת
 וכמעט טוב לעשות כחומר דוד ע"ה שאמר שרעיו
 נאזהביו היו עושים עמו בחלותו כמו שכתוב אוהבי
 ורעי מכבד כנפי יעמודו וקרובי מרחוק עמדת והא לך
 הסדר שתשמור אתה ההולך לראות החולי' פן תדבקך
 הרעה : ואכלת בבקר בבקר וכמו שאמרנו למעלה
 מהפילולי שזכרנו ומהטוריאק וטוב כי תקיז דם מעט
 אס דם אתה כריך להקיז או כי בעל דם אתה ומסמך
 בצרך לא ירזה : אך שתשמור לעשות הסדר שסדרנו
 לך בכל חלה : ותעשה הרקה ע"י הפילולי הנז' היינו כי
 תקח מהם כמו ח' דראס או לפחות חצי דראס וקח
 תדיר מהם וגם מהעפר קורדיואלי עם הבולי ארמיכיו
 וגם מהתרופות שזכרנו כפי רכוכך אך במשפט שלא
 תהיה ח' תקכתך לקלתך : ובלכתך לבקר החולה
 כוס שיפתחו כל החלונות והדלתו מחרר החולה קודם
 שתכנס ער שאויר מהחרר שהוא ידריך מעט ועמוד
 לו מרחק כמו ו' או ז' אמות ואם תקרב אליו הזהר שלא
 תשאב מרוח פיו ומהבל פעליו : וטוב כי עמוד האש
 ילך לפניך קודם הכנסך שם או גחלים בוערות ואש
 אוכלה שתכניס בחדר קודם בואך שם כי האש מזכך
 האויר : וטוב כי תשים על האש ועל הגחלים כרד
 ופרכוס עם כל ראשי במקום ולבוכה וקטרת זכר כמין

סמזכיר בפר' הבא בע'הו' ובידך תשא האספוג מרתי
 בחומץ וטריחא' סזכרנו או קליפי התרומים להריות
 בהם או הכדורים מבושמים מעפר רוקחי מכל חבקה
 רובל אף טוב מכלס האספוג הנז' והכדור עסוי
 סמתכונת סמזכיר ועל האסטומכא והלב שים ברור
 מדברים ריחניים סזכרנו ובוטח בחלקך וחלוי התפלל
 והוא יסמור באתך ובאך והסר פחד מלבך ויראהו
 מבסרך ורעיוניך אל יבהליך כי ה' יהיה בכפלך ופמ
 רגלך מלכד ותתענג על רוב סלוי'

פרק ח בסגול' מיוחדות על הדבר מטבע סעולם סאמנעי

עבר זכרנו בפר' ה' איך ע' העסונים וההקטרות
 היו מורידים הקדמונים הכחות העלוונות על
 התחתונים ואיך בסגולה סבתאי ומאדים ומחברות
 אחרות רעות הנותנים איכות ותכונה רעה באויר
 ומעפפים אותן וסמה מהוים החיה רעה הם דומים
 לתכונת עטף העולה מדברים סמעלים ריח רע ואיך
 ע' חלוף העסונים סיהיו מתנגדים לאיכות הרע ההוא
 כוכל לזככו ולהמית הספיסוף עלי אורח כמו סירעת כס
 סבתאי ומאדים מתחם טבעס לטבע הדברי המעללי
 ריח רע ועל האופן סזכרנו בפר' ד' וניבול סמייסה
 וניבול קרו להו' ומכאן כוכל להבין סוד גדול מסודות
 הסגולות כי סמעתי אומרי' ויט מגדולי הארץ כוהג'
 בזה לסמור הבריות בזמנים אלו ולא ידבק בהם
 מאומ' מן הרעה אמרו כנחם אדם יבא בבקר בבקרא

אל 3 4 5 6 7 8

אל בתי כסאות ופס יפתח ויפס סס בפה פתוח' כמו
 חכי טפה עד שהבל והריח המטוכף ההוא יתעכמו
 בו וכה יעשה יום יום אמרו כי תנוסה להנצל מכל פגע
 דע כל יומי' ונוכל לומר סכבת זה הרבר המסוגל הוא
 מאחת מסתי סבות' דאטנה כי מבואר לטבעיים
 שהרגל טבע סני זהוא על כל דבר שלטון ואם ירגיל
 אדם עכמו אפי' לאכול סס המות לא יזיק לו הנס כי
 לבקוף ירב' אכילתו ממנו זהסס ההוא יתהפך לטבעו
 וטבעו לו' והער על זה מאות' הנערה סנסלחה במתכ'
 לאלכסדרום מוקדוף סכל מאכלה היה סס המות ועל
 כן המריח בבקר אית הריח הרע זהמטוכף ההוא הוא
 מרגיל ככה כחותיו הנפסיות וכל הרגסותיו אל הריח
 הרע ואל האויר המעופס וזה לא יזיק לו' וכבר
 ידעת כי ע' האויר כל הדברים מתקרבים זה בזה
 רכוני כל הדיחוס זהקול זכיוכאבזה . פנית כי מבואר
 לחכמי הכ'אבה זהבוט סזכר הרב המור' זל ובן עזרא
 בספר העצמים כי בכל עת שהיה רוחה סכהן העובר
 לסבתאי להוריד ממנו ההכלחה והברכה היה מכפה
 עתים ירועים סהוא במטלתו והכלחתו ולובט בגדים
 פחורי אסר הם מחלקו ומריח חת ריחיו ואוכל המזוני'
 אסר הם חלקו ונחלתו וכל מעשיו ודרכיו ותנועותיו
 מבקס להרמות לו ולא יסור מזה לעולם עד סע'
 ההרמות הזה הוא קונהו לאהוב כי מבואר שהאהבה
 נופלת בין הדומים ומספיע לו ספע ברכה והכלחה
 הפך מה סמספיע לכל מקום אסר יפנה' ועל כן נוכל
 לומר

לומר סעי' הפעולה הזאת בהריוח אדם את הריוח הרע
 הזה הוא מקבל הרמות והתיחסות בטבע סבתא
 ומארי' בהריוח את ריחם עד סמתהפכים לו לאוהבים
 ומספיעים לו כדקה כמו שהיו מספיעים אל כוכביהם
 ועובדיהם והסגולות המיוחדות המתנגדות לכחם
 וטבע' שיעדנו לפרט סבהם יעסן אדם הבית והעליה
 וחרר מסכבו והמקום שהחולה עומד בו על ערסו
 גם כל כליו ובגדיו פעמים ופלס ביוט כמו סזכרנו
 בער' הקודם הם אלו רחשונה לקוחה מסוד חכמים
 וכבוכי קדמוני האכטגניכי' קח כרכו אמבר'א ומסקת
 ועץ אורי ועץ בלסאמו ובגדיו וברופילי ומירה
 וקטרת זכר מכל אלו בכיוון יסר עד פריח אחד מהם
 לא יסתור חבירו ולא יעדיף עליו והדיקט לעפ' וערבם
 יחד במי ורדי'עס מעט אמבר'א בתוכם ומזה המורכב
 עשה כמין פילולי ומהם תעסן חדר מסכבך ובגדיך
 ומקום סכתך אחרת לקוחה מחכמי הרופאים אשר
 אמרו שמעשנים חדר החולה וכליו ובגדיו וכל אשר לו
 בכל חמשה או ששה פעות וגם טוב לכל אדם קח
 קאכדולי ורוסי' והדס' וכרר' וטרמנטילה וקטרת'
 וקליפי רמוכים וקליפי תפוחים עם מעט ברופילי
 וכרכום בערב כשתלך אל מיטתך טוב כי תקח
 גחלים תוך הכלי סבו מחממים את המטות שמכסהו
 מנוקב וסיס בו קטרת זכר או א'מהמורכבי' הנזכרים
 עד סיעלה עסן וענן הקטרת יעלה למעלה מגב הכלי
 הקוח והן חמם הסדויים והמטה אשר תסכב בה וכפ'

תעשה בין בימות החמה בית בימות הנסמים בזמני
 המעותרים לכך • וטוב כי תסכב תחת אהל סגור שלא
 יוכל האויר למלוט כך ולעבור סמה • ועשה ג' בתוכו
 פיסון אם מהדברים הנז' או מדבר אחר שריחו ערב
 וטוב • והכדור שתטא בדרך טוב כי תעטמו מהסמנים
 שזכרנו למעלה ראשונה בפר' זה כי אז טוב לך ומסובל
 מאד ואם לאו תעשה אותו מדברים אחרי ריחיו אשר
 מנו הבטמים וסדרו אותו ומסס תבקטמו כי להיות
 מעשהו מפורקס לא אטימנו • ודע כי החומץ עם
 הטריחאק שזכרנו גם האתרוג' וקליפיהם טובי • וטוב
 כי תרגיל לרחוץ פניך ויריך לפעמים עם מאלוואטיאה
 ומי ורדים • והכלל כל דבר שריחו מודף וטוב כריח
 טרה טוב לכהוב בו זכבר זכרנו לך כי יא סמנים סהם
 בקטרת הם טובי ומעולים אם להריח או לעפץ בהם
 אדם וסלים • ועו' כריך חתה לרעת סחכמי התכונה
 חלקו המתכות והאבנים טובות כפי ממ לת הכוכבי'
 והם אמרו כי הזהב מזוקק טבעתים ומה טוב ומה
 בעים זהב פרווי טעוטה פירות טוב ליטא עליו וקכת
 מהסרי' הכהיגו למטוח הלב בזהב פוטאבילו והוא טמץ
 עטוי מזהב כמו סידוע לחכמי ההזלה מתכונתו
 ומעשהו • וגם לוקחים טפה ממנו כל ב ימים מעורב
 במאלוואטיאה כי בזה כותנים עז ותעכומות אל הלב
 ולכחות הכפטינות להתנגד אל הארס האוירי • גם יט
 איזה אבנים טובות טכסגולת הכובבים עליהם הם
 טובות ליטא עליו אם קטורי' בזהב או בלתי קטורי' כל

עוד יגעו בצמר האדם ויתחממו מחמימותו כי אז
 פועלים בסגולה נקתרת מפני חיזה אירי דקי טווכחיל
 מהם בלתי כרגסים רק לרקי הנפשות והם חבץ
 הקרבונקולו והנפידו והרוביכו והריחמנטי והמרגלי
 וחבץ הרוספו ומפני אסור מעוכן לא חגיד לך מה
 מזכרו התכונים האלו מחופץ קפירת האבנים החלו
 בזהב לסעות ירועות וכפי זריחת חיזה כוכבי ובמבט
 חיזה מזלות גם עשיית תמונות טונות בהם וחקיקת
 כורה כנגד כורה להזיל רוחניות טפע הכוכבי עליה
 וכבר בא זכרון בספר דברי הימים מהפילוסופים כי
 פעם אחת היה בנפולי דבר גדול ועכוס מפני עפוש
 האוויר והחכם וירזיליאו עטה תכונת נחם מזה לסעות
 ידועות והטליך אותה הכורה בבור ומיד המגפה
 נעברה ואחר שלט מאות טנה נמכחת אותה הכורה
 ולקחו אותה מן הבור ומיד התחיל הדבר והמגפה
 בעם עד כי עמדו חכמים טברור על הדבר ולקחו
 אותה הכורה והשליכו אותה טנית בבור ההוא וקתמו
 אותו ובנו עליו בנין גדול לבל תמכא עוד ברורו הבחיל
 והמגפה נעברה ורחמנא ליכלץ רחמנא ליטזבץ
 מלהעלות זכרוכם על ספר עץ יבאו הפתחי והתלמידני
 טלא טממו כל כרכס לטעות בהם ולנו ערת יסורין
 חיץ לנו כורך מאלו הדברים כי גבהו למעלה למעלה
 מטמי הטמים טנה ומגן להעזר ולעכור חת הדבר והת
 המטחית וחת המגפה גם לאמר למלאך המטחית הרף
 דרך וכנס אלקינו נרגול ולא באופץ אחר כמו טמטוב

תראה נפלאות מתורתו בפר' הבא בעהו'

פרק ט בסגולות מיוחדות על הדבר מכל העולם העליון

טבה סכתבנו בפר' ו' נתבא' לנו כי העקר מהכל

תלוי בו הוא לטהר ולקטט ארס עכמו ולעצוב

כל כדמור חטא ועון ולטוב אל חלקיו כי חנוך ורחום

הוא כושא עון ופסע ונחס על הרעה ו' מקבל תשובת

הטבים אס ככניס אס כעבריס ולהגן מהחלחי' ומכל

דברים רעים כתבנו לך היות התורה מסוגלת על כל

דבר כי היא איילת אהבים שמעלה חן ונטורי מטרא

וטוב כי תקיים קרא והגית בו יומם ולילה ונפע

לא יקרב באהליך בורחי וכאמרס זל במדרס רסב'

פר' ויקהל כי ארס ניכול בנינה מב' דינים מרינא

דהאי עלמא מרינא דמלאך המות ומרינא דניחנס

וכו' ומהסגולות המיוחדות טבה שמנו חכמים הוא

מעפה הקטרת סרו זה מסר מלאך המות למטה רבנ'

ע"ה סעובר את המגפה ואת המפחית וגם זכרון

הקמים טבו ופסקוי דאתמרו ביה עוכרים ומניכי והס

כתרים לפני הפורענות ורזא דא אתמס' בירנא כתב

האלקי הרסבי' סס די בכל אתר דקאמרי בכוונה

עברעותא דלכא עוברא דהטרת לא סלטא מותנא

בהזא אתר ולא יכלין סנאהון דיטראל לסלטאס על

ההוא אתר וכת' סס תח' מאן דרינא רדיף אבתריס

אכטריך להאי קטרת ולאחבא קמי מארי' דהא סועא

הוא לאסתלקא דיניס מיניס ובהאי ורחי' מסתלקין

מיניס

מינייה חי הוא רגילא בהאי לאדכרא תריז זמני ביומא
 בכפר' וברמסא דכתיב קטרת סמים בבקר בבקר
 וכתיב בין הערבי יקטירנה' בההוא אתר דלא אדכר
 בכל יומא עובדא דקטרת דיניז דלעילא פריז ביה
 וסנאיה סלטיז עליה בניז דכתיב קטרת תמיד לפני
 ה' זכו' זס' זל האריך וספר בסבחו ומה טוב ומה נעי'
 תקוז סתקנו בו קדמונו סהקדונו בו מזמורים' סיר
 סל פגעים סמניז על כל פגעים דעים' ומזמו' יענך ה'
 ביום כרה סאנו מתפללים אל ה' יעננו ביום קראנו'
 ומזמו' א' בקכפך תוכיחני סיסרו דור ע' להתפלל בו
 כל אים מרוכה בחלאים' ואס תפקח עיניך תראה סבו
 בזכרו כל כנעי הדבר והמסחי' והקרחת ארסוית ועל
 כל' אחר ואחר מודה בהס לחלקיו סבאים על עונותיו
 זפסעיו ועליה' סואל מחילה ותחנון' זהט אזנך וסמע
 מזמור לדוד להזכיר' חולי אמר להזכיר ולהודיע כל
 מיני הנפעים הבאים מאת האלקים' ועכ' על כלס
 דאוי לזמר כאמרס זל בפר' הרוחה סמברכי' על הרעה
 כמו סמברכיז על הטובה זכו' והמפרטים פירטו כי
 להזכיר הוא מטעמי הנגינות' ועתה התחיל להתפלל
 אל ה' סאל בקכפך על עונותיו וזכיחו ונחמתו
 יוסרהו והפסוק כפול וחולי בא לרמוז אל פני הדברים
 הראשנים סעליהס בא הרבר והס מ' חות' כד' ופירות
 סביעית כמו סנוכ' כפר' ג' ונאמר כי חניך נחתו בי
 התחיל לפרט מיני הנפעים והתחלואים וחניך הס'
 הקרחות הארסוית סהס חני' ה' וסלהבת' יה ונס' כי
 לפעמים

לפעמים מהראים צנוף כתמים ובהריות ירקרקות או
 ארומות כאלו הגיעו שמה חצים והוא החולי הנקרא
 פיטיקיי. והנחת עלי ירך מכתך זו הגיעה אלי איך
 מתום צבארי. הזפיר עתה מקרה אחר יקרה לבעלך
 הקרחות הארסיות והוא להיות בשרם נגוע ומעוכה
 בכאב עכוס ואמר כי כל זה הוא מורה טבא לו מפני
 הזעם מהקבה הראשונה מהעצמות היונו מדין ארבע
 מיתות ובפרט על דבר ערוה קרוב למה שאמר רבי
 אונסי בפרק במה מדליקין כל הממרק עצמו לעבירה
 חבורות ופכעים יופאים בו טבא חבורות פכע תמרות
 צרע וכו' איך טלוס בעצמי מפני חטאתי היונו מפני
 עון השני והם פירות שביעית. ופבר זפרנו תמורתנו
 מניעתו מעשות פדקה וחסד וזפור תזכור טעל כיופא
 בזה רפה להעכט נחוס איט גס א כאמר זל בפרקא
 דחקודי ולא פתקררה דעתו עד שאמר יהא כל גופו
 מלח טחין ולא יהא שלו בעכמינו כי ידע כי עונם העון
 הזה הוא ככה ורפה לבכול עונטו בזה העולם כרג
 פיהיה לו אחרית ותקוה בעולם הבא וכמו שאמר לר'
 פקיבה פראיתני בכך טאלמלא לא רחיתני בכך לא
 בתקיימה פדקתי כי ובהפלימו להזכיר מין ממינו
 התחיל להתורות על תה פטבבו דעתו ואמ' כי עונותי
 עברו וכו' ונעתק אחר כך לבאר מין אחר מהננעים
 ואמר הבאיטו נמקו חבורותי והם החפרבורו הבאות
 אל קודם הקד ה' או אחריו פזכרנו בפז ומרוב כאבס
 פצותי פחותי. פח הגוף ונעכה והפנים חטכו אטעו
 נגהס

בנהם וכל היום קודר הולך בכאבו ומנוחה אינו מונח
 והוסיף לבאר באמרו כי כסלי מלאו כקלה היינו
 הכסלים הם מה שתחת למתנים מעל לעקרי הירכיש
 והם מלאו מורסה ועיפוס ושאר הנוף לא פלט כי איך
 מתום בו ואמר כי מפני החלחי' הללו כפונתי וכדכתי'
 היינו רפיתי וכחלשתי עד מאד שאנתי בעקתי בקולי'
 מכהמת הלב שכחהם עליו מפני כרת החולי' ה' נדרך
 כל תאותי אחרי שאמר סלבו ומפני המו עליו הוא
 שואל מנום ומחיה לרופא כל בסר ואמר סלכדו וכו' שם
 כל תאות כפשו וסברו ובטחונו לא בזולתו כי הוא יודע
 תעלמות לב ואכזותיו ממנו לא כסתרה ונעתק אח' ל
 לבאר מין חחר מהנכפשים ואמר לבי סחרחר פי' מוקף
 יגוף מהארס ההולך אליו ומסבב העלופים באופן
 שכחתי ואור עיניו עצובה ואיכס אתי ואמר איך מי
 יקום להחזיק בו ולשמח אותו בתפוחי' ובאישיות מין
 מבוסס להשיב רוחו כי כל אהוביו ורעיו מכגד יעמוד
 לירחם פן תדבק הדעה' אמנם כיריו וחבליו שהם
 אויביו שמו מוקם לכפשו לכפותה וירז איך בו ומרוב
 הכאב נעשה פאיט אשר לא סומע ואיך בפיו פוכחות
 לשאל מה שיועילהו וישיבו כפשו מהיגון שזכר ואמר
 כי לך ה' בלבד הוחלתי ואתה ברחמיך תענה ה' אקו'
 כי אמרתי לך ה' שתענני כי הסעה כריפה וכפסע
 ביני ובין המות פן ישמחו אויבי היינו כיריו במוט
 רגלי בכאת כפשי' שהחולי גבר כחו על הטבע ואני
 נכוח ומזומן לזה כי מכאובי נגדי תמיד ולא יתכני הטע'
 רוחו

דוחי וכחי הולך ורפה והאויבים הנלחמי' בטבעי חיים
 עכמו ומלמי רעה תחת ט' בה הם המחסכות רעות
 המדיחות אותו להסיר בטחונו מאלקים ומפני זה אל
 תעזבני בידם פן אכסל בלעיני ומחשבתי חוסה
 לעזרתי . וארעה כי קרוב אתה ה' לכל קוראיך .
 ואחר תפלת אלו המזמורים נהגו לומר פסוק וימהר
 אברהם וכו' לפי שאמרו ז"ל במדרש הנעלם פרט' וירא
 כתיב והולך מהרה אל העדה וכפר עליהם וכתי הכא
 מהרי שלם סאים וכו' מה להלך קרבץ לאשתזבא אף
 כאן קרבץ לאשתזבא . ועס ז"ל הזכירו ססיה ספתותינו
 הוא כקרבץ אשה לה' . ה' כרוספדאי מאן דמר כר
 בפומיה בבתי כנסיות ובבתי מדרשו עניינ' דקרבניא
 ותקרובתא ויכוין בהו ברית כרותה דאינון מלאכי
 דמרכרין חובייהו לאבשא ליה לא יכלין למעבר אלא
 טיבו . ונהגו אחר פסוק זה לאמר פסוק ויחמר אליהם
 ישראל אביהם וכו' כי מקובל להם סממנו ווכאים ג'
 סמות סיריעתם מקובלת להגן מן המרעין כמו סכתו'
 אשגבהו כי ידע עמי . ואחר מעשה הקטרת נהגו לומר
 פסוקים ויחמר משה אל אהרן קח את המתה . וכו' עד
 והמפה נעברה וזה מפני מעשה עשה סזכרו אותו
 רז"ל במדרש הנעלם פר' וירא . טר' אחא עכר הדבר
 במת מחסיה הוא ואהנות מרעהו ארבעי' אכטי' עשרה
 לכל רוח העיר באמרם בכונת הלב מעשה הקטרת
 ופסוקים אלו ויחמר משה אל אהרן קח את המתה
 וכו' עד ויעמוד בין המתים וכו' . ואחר הפסוקי' האלו

בהגו לומר פסוק ה' כבאו עמנו וכו' כמו שהזל בירוסלמי
 פר' איז עומדין ר' חזקיה בשם ר' יוחנן אמר לעולם אל
 יהא זו הפסוק הזה מתוך פיך ה' כבאות עמנו מסגב
 לנו וכו' ר' יוסי אמר בשם ר' יוחנן וחבריה ה' כבאות
 אטרי אדם בוטח בך וכו' *

וראיתי כי טוב לסדר מעשה הקטרת כפי הסדר
 שמכאחי שהתקו הרב המקובל כמהר"ר
 יהוסף ז' טרגא זלל בשעת הדבר שהיה בימיו נס
 הפסוקים מסדר לאמר אחר אכילת הבקר והערב *

הכך לכך תקשיב אזנך *

וקוה אל ה' חזק ויאמץ לבך וקוה אל ה' *

קוה קויתי ה' ויט אלו וישמע טועתי *

כי אתה תקויתי ארני ידוד מבטחי מצפורי *

קויתי ה' קוה נפשי ולדברו הוחלתי *

ליטועתך קויתי ה' אלו הפסוקים ואמר ה' פעמים *

יטב בסתר עליון ס' כה' *

למנבח מזמור לרוד וענך ה' ס' כ' *

מזמור לרוד להזכיר ה' אל בקצף תוכיחני : ס' לח' *

וימהר אברהם האהלה אל שרה ויאמר מהרו שלם *

באים קמח סלת לושי ועשי ענות ג' פ' *

ויאמר ליהם ישראל אביהם אם כן איפוא זאת עשו קחו *

מזמרת הארץ בכליכם והודירו לאיש מנחה מעט כר' *

ומעט דבם נכחת ולוט בטנים וסקרים ג' פ' *

ויכוון באזור הפסוק קום לאלו קטמות *

צד נלבש קהם מנת צדנלבש

ה' כבאות עמנו מסנב לנו חלקי יעקב סלה
ה' כב ות אשרי אדם בוטח בך
ה' הוסיפה המלך יעננו ביום קראנו פ"א
ויברך ה' ויסמך
ואר ה' פניו אליך ויחנך
ישא ה' פניו אליך וישם לך שלום פ"א
ויעמוד פנחם ויפלל ותעבר המנפה ה' פ
ואתנה את הלויים כתוכי לאהרן ולבניו מתוך בני ישראל
לעבוד את עבדת בני ישראל באהל מועד ולכפר על בני
ישראל ולא יהיה בבני ישראל כנף בנשת בני ישראל הקדש
אתה הוא שהקטירו אבותינו לפניך את קטרת
הקמים בזמן שבית המקדש קיים כאשר
בוית אותם על יד נביאך ככתוב בתורתך ויאמר ה'
אל משה קח לך סמי' נטף ומחלת ומלככה סמי' ולבונה
זפה בד בבר יהיה ועשית אותה קטרת רוקח מעשה
דקת ממולח טהור קדש ומחקת ממנה הרק ונתת
ממנה לפני העדת באהל מועד אשר אועד לך שמה
קדש קדשים תהיה לכם והקטרת אשר תעשה
במתכנתה לא תעשו לכם קדש תהיה לך לה' ונאמר
והקטיר עליו אהרן קטרת סמי' בבקר בבקר בהטיבו
את הנרות וקטירנה וכהעלות אהרן את הנרות בין
הערבים וקטירנה קטרת תמיד לפני ה' לרדתיכם
פטום

פְּטוּם הַקְטָרֶת כִּי כֹד פִּלַּט מֵאֹת וּפְטוּם וּפְטוּם
מִכֹּס הָיוּ בֵּה פִּלַּט מֵאֹת וּפְטוּם וּפְטוּם כְּמֵי
זְמוּת הַחֲמֵה מְכָה בְּכָל יוֹם וְיוֹם מֵחֲכִית בְּבָרֵךְ וּמִחֲכִיתָה
צִעֲרָב וּפִלַּט מִכֹּס וְתָרִיס פְּטוּם הָיָה מִכֵּיס כְּגִ' מֵלֵא
חֲכִיבָה בָּיָה לְפָנִים וּמִחֲזִירִים אֹתָם לְמַכְתָּם מֵאֵת מוֹל
לְקִיָּם מִכֹּת דְּקָה מִן הָרִקָּה וְיִחְאָד עֶשֶׂר סְמִיָּם הָיָה
בָּה וְאֵלֶּהָן הַכְּרִי וְהַבְּפוֹחַן וְהַחֲלַבְכָּה וְהַלְבוֹנָה מֵשֶׁקֶל
שְׁבַעִים שְׁבַעִים מְכָה מוֹר וְקִיעִיָּה טְבוֹלַת צֶרֶד וְכַרְפּוּס
מֵשֶׁקֶל טַמָּה עֶשֶׂר טַמָּה עֶשֶׂר מְכָה הַקּוֹפְטָט פְּטוּם עֶשֶׂר
קְלִיפָה פִּלַּט וְקִנְמוֹן תַּמְעֵה בֹרִית כְּרִמְיָה תַּמְעֵה
קִבְיָן יִין קַפְרִיסִין סָאִין תֵּלֵתָא וְקִבְיָן תֵּלֵתָא וְאֵם חֵץ
לְיוֹיָן קַפְרִיסִין מִבִּיא חֲמֵד חוֹר עֲתִיק מֵלֵא כְרוֹמֵית
רֹבַע מַעֲלָה עֶסֶן כֹּל פְּהוּא רְבִי כַּחַץ הַבְּבִלִי אֹמֵר אֵף
כִּפְתַּ הַיּוֹרֵדָן כֹּל פְּהוּא חֵס כֵּתָן בֵּה דְבַס פִּסְלָה וְאֵם חֲסֵד
חֲחַת מְכָל סְמִיָּה חֵיב מִיתָה רְטָב אֹמֵר הַכְּרִי חֵיב
אֵלֶּה שֶׁרֶף הַנוֹטָף מַעֲכִי הַקְטָף בֹּרִית כְּרִמְיָה לְמָה
הוּא בֵּה טַמְּפִין בֵּה חֵת הַבְּפוֹרֵן כְּדִי סְתָהָא בָּהָּ יִין
קַפְרִיסִין לְמָה הוּא בֵּה כְּרִי לְסִרּוֹת בֵּה חֵת הַבְּפוֹרֵן כְּרִי
סְתָהָא עֲזָה וְהֵלֵא מִי רַגְלִים יַעֲץ לָהּ אֵל סָאִין מְכִיָּסִין
מִי רַגְלִים בְּמִקְרָם מַפְכֵי הַכְּבוֹד תְּכִיב רְבִי כֵּתָן אֹמֵר
כְּסֵהוּא פּוֹחַק אֹמֵר הָרֵק הֵיטֵב הֵיטֵב הָרֵק מַפְכֵי
טְהָקוֹל יַסֵּה לְבַשְׂמִים פְּטוּם לַחֲכָאִין כְּסֵרָה לְסֵלִים
וְלְרַבּוֹעַ לֹא שְׁמַעְנוּ אֵל יְהוֹדָה זֶה הַכֹּל חֵס כְּמִרְתָּה
כְּסֵרָה לַחֲכָאִי אֹו חֲסֵד חֲחַת מְכָל סְמִיָּה חֵיב מִיתָה
תְּכִיב רְ קַפְרָא אֹמֵר חֲחַת לְפְטוּם אֹו לְטַבְעִים טַמָּה

היתה באה אל סירים לחבאי' ועוד תני בר קפח' חילוני
 היה כותץ בה קורטוב של דבס איץ ארס יכול לעמוד
 מפני ריחה ולמה איץ מערבי' בה דבס מפני מהתורה
 אמרה כי כל שאור וכל דבס לא תקטורו ממנו חטא
 לה' רבון כל העולמים גלוי וידוע לפני כסא כבודך
 אטע מרת הרין מתוחה עלינו על מה שחטאנו עוינו
 ופסענו לפיך ובאנו לחלות פניך שתעס למען חסדיך
 הרבים חננו ורחם עלינו כרוב רחמיך מזה פסענו
 הרב כבסנו מעשינו ומחטאתנו טהרנו אל באסף
 תוכיחנו ואל בחמתך תיסרנו ותעבור את המגפה את
 הדבר ואת המפחית מעלינו ומעל כל עמך ישראל
 ותאמר למפחית הרף ידיך ולא תתן אותנו לבא אל
 בתינו לנגוף ורחם עלינו ועל טפינו ועל עוללינו ועל
 כל ישראל עמך וקבל תפלותינו כמו שקבלת קטרת
 הסמים שהקטור לפיך אהרן הכהן כאשר החל הנגף
 בעם ועבר המגפה ככתוב בתורתך ויאמר משה אל
 אהרן קח את המחחה ותן עליה אש מעל המזבח וסיס
 קטרת והולך מטרה אל העדה וכפר עליהם כי יבא
 הקצף מלפני ה' החל הנגף ג' פ' ויקח אהרן כאשר
 דבר משה וירץ אל תוך הקהל וטחה החל הנגף בעם
 ויקח את הקטרת ויכפר על העם ג' פ' ויעמד בין
 המתים ובין החיים ותעבר המגפה ג' פ' ויסב אהרן
 אל משה אל פתח אהל מועד והמגפה בעברה ג' פ'
 וכן פנחה שנאמר ויעמוד פנחם ויפלל ותעבר המגפה
 וכן דוד בחירך כמו שנאמר ויבן טם מזבח לה' ויעל

עולות

עולות ומלמים ויעתה לארץ ותעבר המגפה מעל
 וישראל כי אתה אבינו ועינינו לך תלויות רפאנו ה'
 וכרפא הוסיפענו ונוסעה כי תהלתנו אתה וכך כתבת
 בתורתך והסיר ה' ממך כל חולי וכל מדוי מצרים
 הרעים אשר ידעת לא יסימם בך ונתנס בכל טונאך
 ואם בעונותינו חרב מקדשנו ואיך לנו כהן סיקטור
 לפניך קטרת הסמים יהי רכוז מלפניך ה' אלקינו
 ואלקי אבותינו סיהא זכרון פינו מקובל לפני כסא
 כבודך כאלו הקרבנו לפניך קטרת הסמים ותעבור
 את המגפה מעלינו ומעל כל ישראל עמך כאשר נעברה
 אז עי' כהניך וכביאך סהקטורו והתפללו לפניך וקבל
 פיה ספתותינו וסמור כאתנו וכואנו מעתה ועד עולם
 כי אתה שומר ישראל יהיו לרכוז אמרי פינו והגיון
 לבנו לפניך ה' כורנו ובוואלנו ואומר לדוד ה' אורי
 ויפעי ממי אירא וכל המזמור סימן כז' אתה סתר לי
 מזכר תכרני רני פלני חס' בבני סלה : בטחו בה' עדי
 עד כי ביה ה' כור עולמים : ה' עז לעמו יתן ה' יברך
 את עמו בטלום

יהו ה' און שרצנו ומחול לנו את כל חטאינו ומכפר
 לנו את כל פשעינו ומטעף מגפה מחלתינו ואל אל תשים
 עלינו כל נגע וכל מחלה ותשלח רפואה שמה לכל חולי
 עמך בית ישראל ומאמר די לצרותינו ומצילנו מפל מיי
 פורענות העתידות לפנינו ומושלם ומשלם כל חטאינו
 ומשילם לנו לטובה למען אמן אמן ועדנה וכו'

ואלו

2 5 6 8

קד"א וכו'

ואלו הם הפסוקים שהתקין הרב הנו' לאמרם אחת
 חכילת הבקר והערב וכו' י
 ויאמר אם טמוע תטמע לקול ה' אלקריך וכו' ק
 ועבדתם את ה' אלקיכם וברך וכו' ו
 לא תהיה מטעלה ועקרה בארצך וכו' ו
 והסיד ה' ממך כל חלוי וכל מרוי מצרים וכו' ו
 רפאני ה' וארפא הוסיעני וכו' ו
 אם תאבו וטמעתם טוב הארץ וכו' ו
 ואכלתם אכול וטבוע והללתם וכו' ו
 וידעתם כי בקרב ישראל אני וכו' ו
 לרוד ברכי נפטי את ה' וכל קרבי וכו' עד המטביע
 בטוב עריך תתחדם כנסר כעורכי ויהיו לרכוש
 אמרי פיו והגיון לבי לפניך ה' בורי ובוחלי
 תם
 כראות

ואלו הם הפסוקים שהתקין הרב הנו' לאמרם אחת
 חכילת הבקר והערב וכו' י
 ויאמר אם טמוע תטמע לקול ה' אלקריך וכו' ק
 ועבדתם את ה' אלקיכם וברך וכו' ו
 לא תהיה מטעלה ועקרה בארצך וכו' ו
 והסיד ה' ממך כל חלוי וכל מרוי מצרים וכו' ו
 רפאני ה' וארפא הוסיעני וכו' ו
 אם תאבו וטמעתם טוב הארץ וכו' ו
 ואכלתם אכול וטבוע והללתם וכו' ו
 וידעתם כי בקרב ישראל אני וכו' ו
 לרוד ברכי נפטי את ה' וכל קרבי וכו' עד המטביע
 בטוב עריך תתחדם כנסר כעורכי ויהיו לרכוש
 אמרי פיו והגיון לבי לפניך ה' בורי ובוחלי
 תם
 כראות

כראות יונחן יהודה אלטיכי בן שלמה
 אהב המחבר ומושב שמו
 יופי החבור ועכס תומו
 כסא משלו זה על ספר עד תומו
 בלו בני עליון אל ארמון
 בני לתלפיות תכונתו
 בני כמו רמים והגם תמים
 גם מזהב סכל רפידתו
 זכך אדניו פז ועמורם
 חסק בכסף זך לטורתו
 הציב דלתיו לו כחקרתו גם
 אבן יקרה סת מסוכתו
 מסכו בני אל חי קחו לכם
 ספר בהר ספר יסודתו
 כלו בהור רכוף מאד מכוף
 יערב לחך כפכוף נעמותו
 ספר רפואות הוא ואס כגז
 ימים ואס כתן לגלותו
 דברי חלקים חי ובהס רפאות
 חומר לספר זה וכורתו
 אביו חכס לבבי ואבריהם
 יגל שמו נקרא ומהותו
 פכר בחבורו וריס כמו
 כורע בקלמוסו ותורתו

כנפי בני ארץ והמטות

ירחיק כבוד מעם סגולתו

יורה לבוף כגוף תרופותיו

הן זה מטוט דרכו ותכליתו

הן הוא כמו סרף לנכס עומד

יחיס למביטו ארוכתו

יטע ומחקה בו ובו שיע

חוסים הכי נקרא במולדתו

טעמו כרי גלעד אכוס יסער

גיל עד סאו על לב בתועלתו

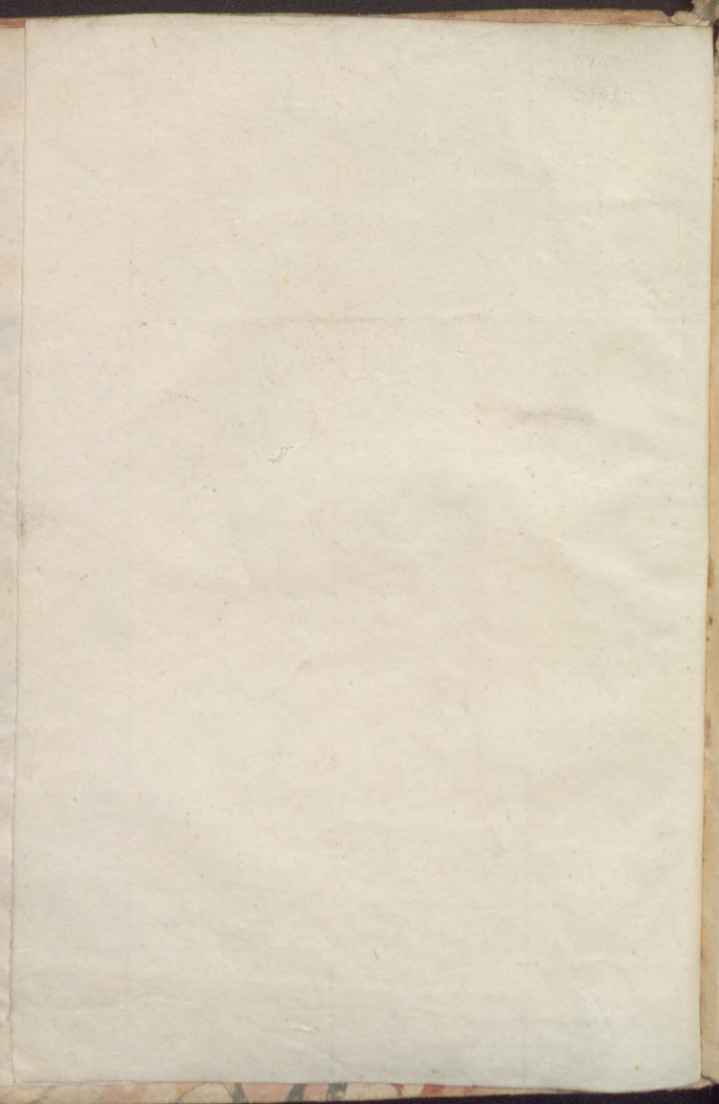
כי באמת יסכון חלי יעקב

חקר לאבריהם וברכתו

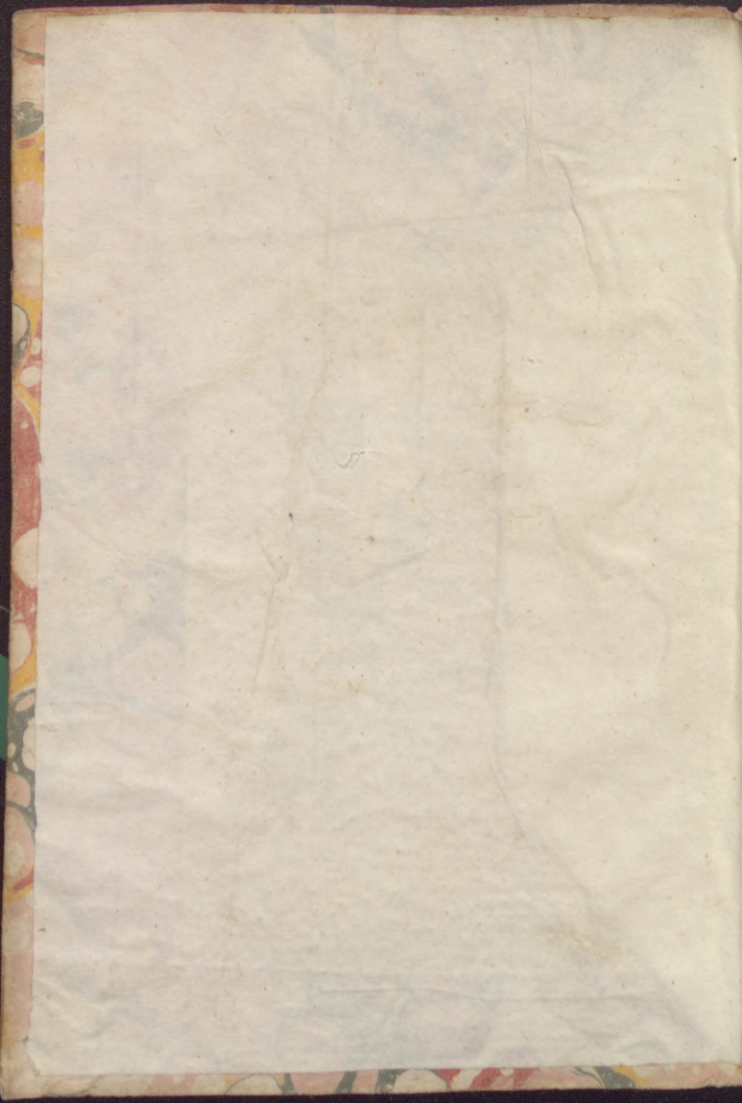
חם

Handwritten signature in brown ink

J

B

211 -

214.

ה'תתקס"ג

ב'תמוז

ה'תתקס"ג

ב'תמוז

ה'תתקס"ג

ב'תמוז

ה'תתקס"ג

ב'תמוז

ה'תתקס"ג

ב'תמוז

ה'תתקס"ג

ב'תמוז

ה'תתקס"ג

ב'תמוז

ה'תתקס"ג

ב'תמוז

ה'תתקס"ג

ב'תמוז

ה'תתקס"ג

ב'תמוז

ה'תתקס"ג

ב'תמוז

ה'תתקס"ג